

๒-๓-๑
๑๒๓๔
๑๒

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาหญิง

ปริญญาพนธ์

ของ

ด้าย ยาทอม

23 ส.ค. 2539

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

กันยายน 2538

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

197081

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริิฎยานิพนธ์นี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริิฎยาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
พลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(รศ. วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)
.....กรรมการ
(อ.ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รศ. วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)
.....กรรมการ
(อ.ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)
.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริิฎยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริิฎยาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่... 26 ... เดือน ... กันยายน ... พ.ศ. 2538

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากรองศาสตราจารย์วาสนา คุณาภิลิทธิ อาจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ตลอดจนอาจารย์ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม กรรมการสอบเพิ่มเติม ที่ได้สละเวลาเป็นอย่างมาก ในการให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นต่างๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ สมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์อังฉรา สุขารมย์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพนธ์ ดร.นฤพล วงศ์จตุรภัทร ดร.สืบสาย บุญวีรบุตร และรองศาสตราจารย์ ดร. ประพัฒน์ ลักษณ์พิสุทธิ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถามและให้คำแนะนำ และขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรที่ให้ทุนสนับสนุนการทำปริญญานิพนธ์ ในครั้งนี้

ท้ายสุด ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดามารดาและครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรม สั่งสอนและถ่ายทอดความรู้ต่างๆ แก่ผู้วิจัย ให้มีความรู้ความสามารถ ขอขอบคุณเพื่อนๆและผู้มี พระคุณอีกหลายท่าน ที่สนับสนุนและให้กำลังใจเสมอมาจนงานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยดี

दनय याहम

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
คำนำ.....	1
/ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
/ ข้อตกลงเบื้องต้น.....	5
/ ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	7
/ ความหมายและความสำคัญของแรงจูงใจ.....	7
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	8
ประเภทของแรงจูงใจ.....	14
การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	23
การวิจัยในต่างประเทศ.....	23
การวิจัยในประเทศไทย.....	27
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	30
/ แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	30
/ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	31
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	33

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล.....	33
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า.....	35
ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล.....	35
ผลการศึกษาค้นคว้า.....	35
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	78
บทย่อ.....	78
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	78
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	78
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	78
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล.....	79
สรุปผลการค้นคว้า.....	79
อภิปรายผล.....	85
ข้อเสนอแนะ.....	89
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป.....	90
บรรณานุกรม.....	92
ภาคผนวก.....	96
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	114

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามอายุ.....	36
2	จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามรุ่นน้ำหนัก.....	37
3	จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามส่วนสูง.....	38
4	จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามภูมิลำเนา.....	39
5	จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามระดับการแข่งขัน....	40
6	จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามระดับการศึกษา.....	41
7	จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามระดับการศึกษา ของบิดา.....	42
8	จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามระดับการศึกษา ของมารดา.....	43
9	จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามอาชีพของบิดา.....	44
10	จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามอาชีพของมารดา....	45
11	จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของบิดามารดา.....	46
12	จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับ การเป็นนักกีฬาของบิดามารดา.....	47
13	จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามระยะเวลาในการ เล่นกีฬาว่ายน้ำ.....	48
14	จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามอาชีพในปัจจุบัน.....	49
15	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงทั้งหมด.....	50

16	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความคิดเห็น เกี่ยวกับตนเองของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงทั้งหมด.....	51
17	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงทั้งหมด.....	52
18	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย ของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงทั้งหมด.....	53
19	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านรายได้และ ผลประโยชน์ของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงทั้งหมด.....	54
20	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงทั้งหมด.....	55
21	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับ ความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงทั้งหมด.....	56
22	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับเยาวชน.....	57
23	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความคิดเห็น เกี่ยวกับตนเองของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับเยาวชน.....	58
24	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับเยาวชน.....	59
25	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย ของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับเยาวชน.....	60
26	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านรายได้และ ผลประโยชน์ของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับเยาวชน.....	61

27	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านเกียรติยศ	
	ชื่อเสียงของนักกีฬาหรือนักกีฬาระดับเยาวชน.....	62
28	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับ	
	ความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาหรือนักกีฬาระดับเยาวชน.....	63
29	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความรัก	
	ความถนัดและความสนใจของนักกีฬาหรือนักกีฬาระดับประชาชน.....	64
30	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความคิดเห็น	
	เกี่ยวกับตนเองของนักกีฬาหรือนักกีฬาระดับประชาชน.....	65
31	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	
	ของนักกีฬาหรือนักกีฬาระดับประชาชน.....	66
32	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย	
	ของนักกีฬาหรือนักกีฬาระดับประชาชน.....	67
33	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านรายได้และ	
	ผลประโยชน์ของนักกีฬาหรือนักกีฬาระดับประชาชน.....	68
34	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านเกียรติยศ	
	ชื่อเสียงของนักกีฬาหรือนักกีฬาระดับประชาชน.....	69
35	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับ	
	ความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาหรือนักกีฬาระดับประชาชน.....	70
36	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความรัก	
	ความถนัดและความสนใจของนักกีฬาหรือนักกีฬาระดับทีมชาติ.....	71
37	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความคิดเห็น	
	เกี่ยวกับตนเองของนักกีฬาหรือนักกีฬาระดับทีมชาติ.....	72

38	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับทีมชาติ.....	73
39	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย ของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับทีมชาติ.....	74
40	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านรายได้และ ผลประโยชน์ของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับทีมชาติ.....	75
41	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับทีมชาติ.....	76
42	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับ ความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับทีมชาติ.....	77

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow).....	10
--	----

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ในสังคมปัจจุบัน นอกจากกิจกรรมทั่วไปที่เพศหญิงจำเป็นต้องตื่นตัวอย่างมาก เพื่อที่จะมีโอกาสและสิทธิต่าง ๆ ที่ทัดเทียมกับเพศชายในสังคมแล้ว กีฬาก็เป็นอีกหนึ่งกิจกรรมหนึ่งซึ่งเพศหญิงได้ต่อสู้มาจนเป็นที่ยอมรับของสังคม ทำให้มีนักกีฬาหญิงและรายการแข่งขันกีฬาสําหรับผู้หญิงทั้งในระดับประเทศและระดับโลกมากขึ้น

เราทราบกันดีว่าในอดีตที่ผ่านมา แนวทางในการดำเนินชีวิต ความเชื่อถือ ระเบียบ ประเพณีของสังคม วัฒนธรรม การอบรมเลี้ยงดู มีส่วนทำให้การออกกำลังกายและการฝึกกีฬาของผู้หญิงหากเทียบกับผู้ชายแล้วยังอยู่ในปริมาณที่น้อยมาก แต่ในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทาง ด้านการศึกษาและด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ตลอดจนการรับเอาประเพณี วัฒนธรรมที่หลากหลาย รวมทั้งการเล่นกีฬาของชาติทางตะวันตกเข้ามาสู่สังคมมีผลทำให้ ความคิด ค่านิยม วิถีชีวิตของ คนไทยเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม พฤติกรรมของคนไทยจึงได้เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย พฤติกรรม การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของประชากรเปลี่ยนไป ผู้หญิงมีโอกาสร่วมในกิจกรรม การออกกำลังกายมากขึ้น มีการเอาใจจริงเอาใจต่อการฝึกและการแข่งขันมากขึ้น มีโอกาสเลือก เล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ มากขึ้น ตัวอย่างเช่น กีฬาวอลเลย์บอลเป็นกีฬาที่ผู้หญิงให้ความสนใจและ เล่นกันมาก มีการส่งเสริมสนับสนุนจัดการแข่งขันมาก จนเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ทั่วโลกให้ความสนใจ อย่างมาก ประเทศจีนได้ส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาวอลเลย์บอลหญิง จนเป็นทีมที่มีความสามารถ ถึงระดับโลก สามารถใช้เป็นสื่อประชาสัมพันธ์สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติได้มาก หรืออย่าง กีฬายิมนาสติกประเภทหญิงสามารถดึงดูดความสนใจของผู้คนได้มากกว่ากีฬายิมนาสติกประเภทชาย หลายเท่า เพราะความอ่อนช้อยของเพศหญิงบวกกับความปราดเปรียวและความแข็งแกร่งสามารถ สร้างลีลาการเคลื่อนไหวได้อย่างน่าประทับใจและกีฬายิมนาสติกหญิงมักจะมีนักกีฬาระดับเยาวชนหรือ เยาวชนประสบความสำเร็จในรายการแข่งขันใดสักครั้ง เช่น ในระดับชิงแชมป์โลกหรือในการ แข่งขันกีฬาโอลิมปิก จึงเพิ่มความน่าสนใจได้มากยิ่งขึ้น

ในการแข่งขันกีฬาระดับโลก คือ การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก แต่เดิมไม่อนุญาตให้ผู้หญิงเข้าแข่งขันเพราะ บารอน ปีแอร์ เดอ กูแบร์แตง (Baron Pierre de Coubertin) ผู้ริเริ่มการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ไม่เชื่อว่าผู้หญิงจะสามารถเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาที่ใช้แต่ความแข็งแรงทางกายได้โดยกล่าวว่า การเล่นกีฬาของผู้หญิงเป็นการกระทำที่ผิดคุณธรรมชาติ แต่มาใน พ.ศ. 2443 ผู้หญิงก็ได้เข้าแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเป็นครั้งแรกและสองประเภทกีฬาที่แข่งขันคือ เทนนิสกับกอล์ฟ ต่อมาก็เพิ่มการยิงธนู (พ.ศ. 2447) และฟันดาบ (พ.ศ. 2467) เข้าไปอีก แต่ที่ถือว่าเป็นชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดก็คือการที่ผู้หญิงได้เข้าแข่งขันกรีฑาทั้งลู่และลานเมื่อ พ.ศ. 2471 ตราบจนกระทั่งปัจจุบันผู้หญิงก็ได้เข้าแข่งขันกีฬาในประเภทต่างๆ มากขึ้นโดยลำดับ (Howell and Howell. 1986 : 125-126)

การจัดการศึกษาของประเทศไทยเราก็มีส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้หญิงได้เข้าร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและได้เล่นกีฬามากขึ้น ซึ่งสามารถสังเกตได้จากหลักสูตรวิชาพลศึกษาในทุกๆ ระดับ ได้บรรจุกีฬาไว้มากมายและเปิดโอกาสให้นักเรียนทั้งชายและหญิงได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาได้เท่าๆกัน หรือสังเกตได้จากแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติในแผนที่ 1 นั้นเป็นแผนพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน มีกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญคือ กลุ่มนักเรียน นิสิต นักศึกษาที่อยู่ในระบบการศึกษาและเยาวชนนอกระบบโรงเรียน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เล่นกีฬาเป็นและดูกีฬาเป็น มีสมรรถภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์และให้เกิดคุณธรรม มีระเบียบวินัย มีน้ำใจเป็นนักกีฬา (แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2531-2539)

กีฬายกน้ำหนักเป็นกิจกรรมพลศึกษาอย่างหนึ่งซึ่งแต่เดิมถือว่าเป็นกิจกรรมสำหรับผู้ชายเท่านั้น แต่ในปัจจุบันผู้หญิงส่วนหนึ่งได้ให้ความสนใจและตั้งใจฝึกซ้อมอย่างจริงจังเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่างๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศจนเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง

กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นคุณค่าและความสำคัญของกีฬายกน้ำหนักเพราะสามารถทำให้ผู้เล่นได้รับประโยชน์มากมาย เช่น เป็นการเพิ่มพละกำลังอันจะทำให้เป็นผู้มีสมรรถภาพทางกายสูง ทำให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง มีสัดส่วนดีขึ้น ทำให้เป็นผู้มีความอดทนสูง ช่วยควบคุม

น้ำหนักตัว ช่วยเหลือส่วนต่างๆของร่างกายทำงานสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี ช่วยให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกายและอยู่ร่วมในสังคมได้ด้วยดี (กรมวิชาการ. 2525 : 1-2) และได้บรรจุกีฬายกน้ำหนักเข้าไว้ในหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในกลุ่มวิชาเลือกเสรี (กรมวิชาการ. 2535 : 304) และสมาคมกีฬายกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทยได้ร่วมมือกับกรมพลศึกษาจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยการบรรจุกีฬายกน้ำหนักเข้าไว้ในการแข่งขันกีฬาโรงเรียนกรมพลศึกษาและกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย (กรมพลศึกษา. 2525 : 173) นอกจากนั้นสมาคมกีฬายกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทยก็ให้การพัฒนาส่งเสริม และยังจัดการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักหญิงขึ้นอีกหลายรายการ เช่น การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย กีฬายกน้ำหนักหญิงชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย กีฬาแห่งชาติ และรายการแข่งขันระดับนานาชาติต่างๆ เช่น การแข่งขันกีฬายกน้ำหนักเยาวชน ฟุชเวงคัพ อินเตอร์เนชันแนล อินวิเตชันแนล เวทลิตติ้ง ทัวร์นาเมนต์ (Foochow Cup International Invitational Weightlifting Tournament) ณ เมืองไทนาน ประเทศไต้หวัน การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ การแข่งขันกีฬาเอเซียเกมส์ การแข่งขันกีฬายกน้ำหนักหญิงชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย การแข่งขันกีฬายกน้ำหนักหญิงชิงชนะเลิศแห่งโลก (สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. 2536 : 97) จึงทำให้ผู้หญิงสนใจเล่นกีฬายกน้ำหนักเพิ่มมากขึ้น

สำหรับการเล่นกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬาต้องมีความแข็งแรงและความอดทนของร่างกายเป็นพื้นฐานอันสำคัญและเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการแข่งขัน นักกีฬายกน้ำหนักหญิงจำเป็นต้องใช้ความพยายามในการฝึกซ้อมอย่างมากทั้งหนักและยาวนาน เพื่อให้มีความสมบูรณ์ของร่างกายอย่างเต็มที่ ความขยัน ความมุ่งมั่น ความตั้งใจ และการเอาจริงเอาจังในการฝึกซ้อมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถของนักกีฬาให้สูงขึ้น ผู้ที่จะตัดสินใจเล่นกีฬายกน้ำหนักต้องมีแรงจูงใจ มีความต้องการหรือมีความรักในกีฬาชนิดนี้อย่างมาก จึงจะประสบความสำเร็จได้ตามมุ่งหวัง ซึ่งสอดคล้องกับทเวสเตอร์ พิริยะพนธ์ (2529 : 10) ที่กล่าวว่า

องค์ประกอบที่จะทำให้ให้นักกีฬาคนใดคนหนึ่งเป็นแชมป์เปี้ยนแต่ละประเภทมีองค์ประกอบที่สำคัญแตกต่างกันไป บางประเภทต้องการความอดทนแต่โดยส่วนรวมแล้วผู้ที่ได้รับความสำเร็จในกีฬาที่เข้าร่วมจะต้องมีแรงจูงใจ ความตั้งใจ และการเอาจริงเอาจังในการฝึกซ้อม

แรงจูงใจจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญขององค์ประกอบหนึ่ง ที่ช่วยกระตุ้นให้นักกีฬาได้ทุ่มเทกำลังความสามารถของตนเองในการฝึกซ้อม เพื่อให้ได้ชัยชนะจากการเข้าร่วมการแข่งขันแต่ละครั้ง ซึ่งแรงจูงใจดังกล่าวอาจเกิดจากปัจจัยหลายๆด้าน เช่น แรงจูงใจในด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัยด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงแรงจูงใจที่มีอิทธิพลทำให้ผู้หญิงตัดสินใจเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบผลของการศึกษาที่สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดบริหารและพัฒนาการกีฬาประเภทนี้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบแรงจูงใจของนักกีฬายกน้ำหนักหญิงในระดับเยาวชน ระดับประชาชน และระดับทีมชาติ ในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทราบแรงจูงใจของนักกีฬายกน้ำหนักหญิงในระดับเยาวชน ระดับประชาชน และระดับทีมชาติ ในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก
2. เป็นแนวทางให้แก่ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ครูพลศึกษา และบุคคลที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนงานเพื่อการส่งเสริมกีฬายกน้ำหนักต่อไป

3. เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมแก่ผู้ที่ต้องการทำการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องแรงจูงใจต่อไป

ข้อตกลงเบื้องต้น

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้ มีความเชื่อถือได้และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยมีข้อตกลงดังนี้คือ

1. การศึกษานี้เป็นการศึกษากับนักกีฬาว่ายน้ำหญิงเฉพาะปี พ.ศ.2537 เท่านั้น
2. นักกีฬาว่ายน้ำหญิงที่เข้าร่วมแข่งขันหลายรายการ ผู้วิจัยจะเลือกเก็บข้อมูลในการแข่งขันรายการเดียวเท่านั้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักกีฬาว่ายน้ำหญิง ในระดับเยาวชน ระดับประชาชน และระดับทีมชาติ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาน้ำหญิง ที่ดำเนินการจัดการแข่งขันโดยสมาคมกีฬาน้ำไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา และรายการแข่งขันที่จัดขึ้นโดยการร่วมมือของสมาคมกีฬาน้ำไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศไทยส่งเข้าร่วมแข่งขัน ประจำปี พ.ศ.2537

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ ระดับการแข่งขันของนักกีฬา โดยแบ่งเป็น 3 ระดับคือ ระดับเยาวชน ระดับประชาชน และระดับทีมชาติ

2.2 ตัวแปรตาม คือ ปัจจัยที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาน้ำไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักกีฬาเยาวชนนักกีฬา หมายถึง นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักกีฬา ที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬานักกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา และรายการแข่งขันที่จัดขึ้นโดยการร่วมมือของสมาคมกีฬานักกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ประจำปี พ.ศ.2537
2. นักกีฬานักกีฬาระดับเยาวชน หมายถึง นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักกีฬาระดับเยาวชน ตามระเบียบการแข่งขันที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬานักกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย และกรมพลศึกษารวมทั้งนักกีฬานักกีฬาระดับเยาวชนทีมชาติไทย ประจำปี พ.ศ.2537
3. นักกีฬานักกีฬาระดับประชาชน หมายถึง นักกีฬานักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักกีฬาระดับประชาชน ตามระเบียบการแข่งขันที่จัดการแข่งขันขึ้นโดย สมาคมกีฬานักกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย และรายการแข่งขันที่จัดขึ้นโดยการร่วมมือของสมาคมกีฬานักกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ประจำปี พ.ศ.2537
4. นักกีฬานักกีฬาทีมชาติ หมายถึง นักกีฬานักกีฬาที่ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ เช่น กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ และการแข่งขันกีฬานักกีฬาชิงชนะเลิศแห่งโลก ประจำปี พ.ศ.2537
5. แรงจูงใจ หมายถึง ภาวะใดๆ ก็ตามที่เป็นสิ่งเร้าหรือกระตุ้นให้บุคคลนั้นๆ กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือแสดงพฤติกรรมออกมา การศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬานักกีฬา จึงศึกษาภาวะที่เป็นสิ่งเร้าหรือกระตุ้นให้นักกีฬาเลือกเล่นกีฬานักกีฬา ซึ่งแยกออกได้เป็น 7 ด้าน ดังนี้ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่กล่าวถึงแรงจูงใจในด้านต่างๆ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจและการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัย ดังนี้คือ

ความหมายและความสำคัญของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ หมายถึง สภาพที่อิทธิพลให้เกิดความต้องการ หรืออยู่ในภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ เพื่อผลักดันให้เกิดพฤติกรรมมาเพื่อทดแทนภาวะการขาดหรือทำให้อิทธิพลอยู่ในภาวะสมดุล แรงจูงใจ จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นเบื้องต้นในการเรียนรู้และเป็นสิ่งที่กำหนดทิศทาง และความเข้มของพฤติกรรมให้เกิดขึ้น (อารี พันธมณี. 2534 : 95)

แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่มาเร้าหรือกระตุ้นให้ความต้องการของมนุษย์ได้รับความพอใจ และมีผลทำให้พฤติกรรมของมนุษย์บรรลุจุดหมาย (โสภา ชูพิกุลชัย. 2529 : 120)

จากความหมายของแรงจูงใจ ที่นักจิตวิทยาได้ให้ไว้พอจะสรุปได้ว่าแรงจูงใจเป็นปัจจัยกระตุ้นพฤติกรรมของมนุษย์ บุคคลที่ได้รับแรงจูงใจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ ด้วยความกระตือรือร้นและผลจากการกระทำพฤติกรรมจะมีประสิทธิภาพสูง และเราสามารถจะใช้คำได้อีกหลายๆ คำเพื่อที่จะนำมาอธิบายเกี่ยวกับคำว่า แรงจูงใจ เป็นต้นว่า ความต้องการ การเร้า แรงกดดัน ความปรารถนา จุดมุ่งหมายปลายทาง และวัตถุประสงค์ ซึ่งคำตามที่กล่าวมานี้เป็นคำที่มากระตุ้นให้เกิดการกระทำพฤติกรรมทั้งสิ้น

การที่คนเรามีความต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงว่าขาดสิ่งนั้น ความต้องการจะเป็นแรงผลักดันให้แสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้สิ่งนั้นๆ มา เมื่อได้รับสิ่งที่สนองความต้องการแล้วก็จะหยุดพฤติกรรมนั้นๆ แต่เนื่องจากมนุษย์มีความต้องการไม่มีที่สิ้นสุด จึงมีการแสดงพฤติกรรมอยู่ตลอดเวลา (ลักขณา สรวิวัฒน์. 2530 : 135)

การแสดงพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ ล้วนมีสาเหตุมาจากแรงจูงใจเป็นสำคัญ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงทฤษฎีของแรงจูงใจและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการแสดงพฤติกรรม

ทฤษฎีแรงจูงใจ

1. ทฤษฎีความต้องการความสุขส่วนตัว (Hedonistic Theory) คนทุกคนมีความต้องการแสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะความต้องการแสวงหาความสุข จึงเป็นแรงจูงใจหรือตัวเร้า ที่ทำให้บุคคลได้มีการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา แต่ลักษณะการแสดงออกของพฤติกรรมในแต่ละบุคคลนั้นมีการแสดงออกมาแตกต่างกัน (อบรม สันนิบาต. ม.ป.ป. : 50)

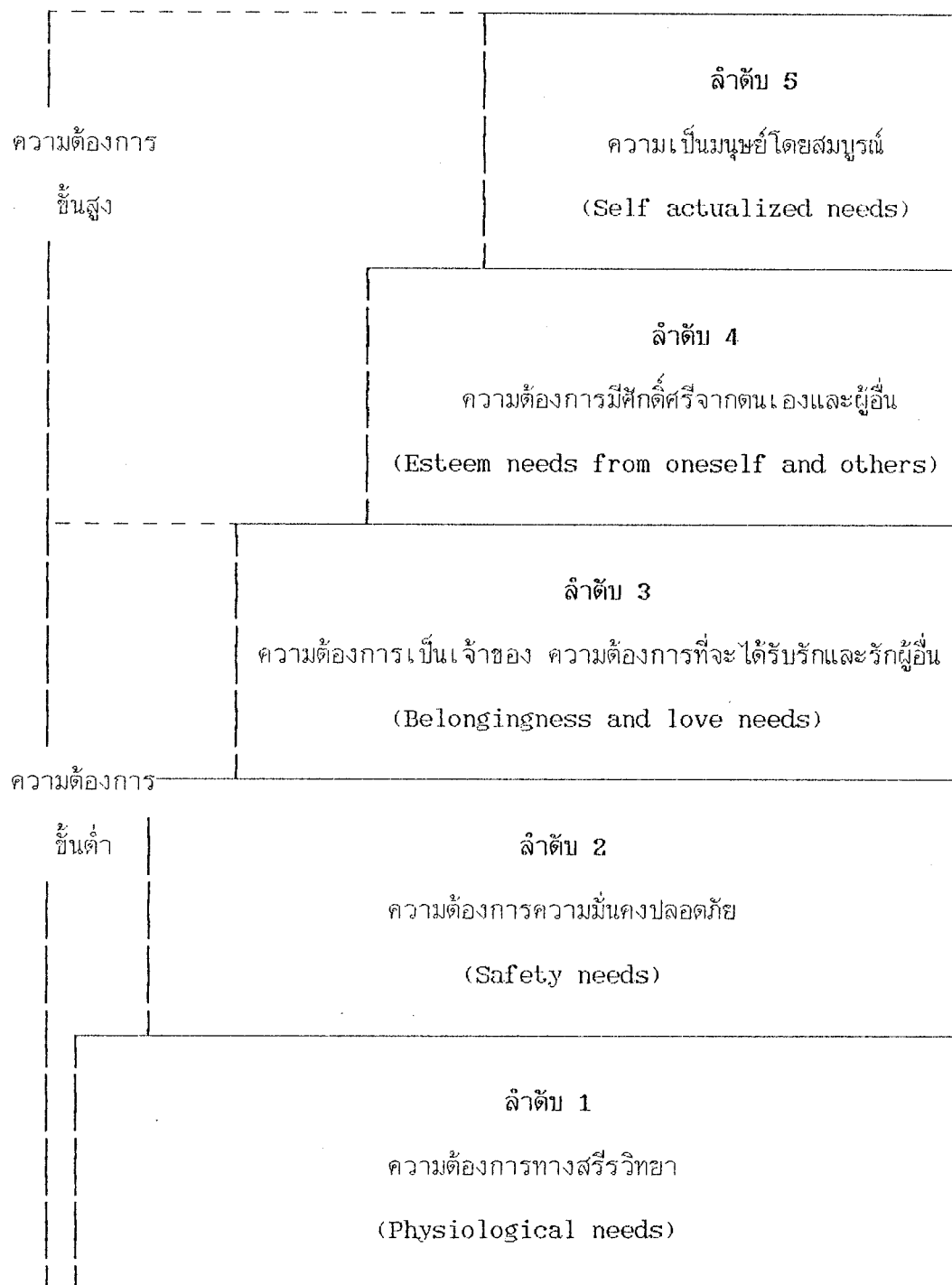
2. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinctual Theory) สัญชาตญาณเป็นสิ่งที่ติดตัวคนมาตั้งแต่กำเนิด ทำให้บุคคลมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ โดยไม่จำเป็นต้องมีการเรียนรู้ สัญชาตญาณจึงเป็นปฏิกิริยาที่มีผลต่อแรงจูงใจให้บุคคลได้กระทำพฤติกรรมต่างๆ ลักษณะของสัญชาตญาณมีหลายประเภทคือ สัญชาตญาณเกี่ยวกับการดำรงชีวิตเมื่อร่างกายอยู่ในสภาวะที่ไม่สมดุล ความไม่สมดุลทางด้านร่างกายจะเป็นตัวเร้า หรือเป็นแรงจูงใจให้ร่างกายมีพฤติกรรมต่างๆ เกิดขึ้น อันเป็นผลทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตต่อไปได้ สัญชาตญาณเกี่ยวกับความตาย บุคคลทุกคนมักจะเกรงกลัวว่าตนจะถึงแก่ความตาย ทำให้สนใจสุขภาพของตนเอง สัญชาตญาณทางสังคม บุคคลย่อมจะมีการเรียนรู้ มีการลอกเลียนแบบจากประสบการณ์ตามสภาพสังคมของแต่ละแห่ง ทำให้สัญชาตญาณทางสังคมของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน (สุชาติ สุธรรมรักษ์. 2531 : 184)

3. ทฤษฎีแรงขับ (Drive Theory) พฤติกรรมและการกระทำของคนมีส่วนสัมพันธ์กับแรงขับภายในของคนแต่ละคน แรงขับมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะคือ แรงขับภายในร่างกายเป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการของร่างกาย และแรงขับภายนอกร่างกาย เป็นแรงขับที่เกิดจาก

ความต้องการทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งลักษณะดังกล่าว จะมีผลทำให้คนมีพฤติกรรมที่ต่างกัน แรงขับสามารถแยกได้คือ แรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิต แรงขับฉุกเฉิน แรงขับเพื่อการสืบพันธุ์ แรงขับเพื่อการศึกษา บุคคลจะต้องมีแรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิตก่อน (โยธิน คັນสนยุทธ. 2531 : 150)

4. ทฤษฎีความคาดหวัง (The Theory of Expectancy) ทฤษฎีนี้อธิบายว่าถ้าความคาดหวังกับสิ่งที่ได้รับแตกต่างกันมาก คนเราจะเกิดความผิดหวังหมดกำลังใจ การจัดการความคาดหวังหรือการตั้งจุดมุ่งหมายของคนเราให้อยู่ในระดับความสามารถที่เขาจะทำได้สำเร็จ จะทำให้คนมีกำลังใจที่จะทำกิจกรรมให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย จะเห็นได้ว่าในทฤษฎีนี้ความเข้าใจหรือการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า เป็นสิ่งตัดสินหรือประเมินค่าพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมา นั่นคือ พฤติกรรมที่ได้รับการจูงใจให้แสดงออกมาขึ้นอยู่กับประเมินผลพฤติกรรมที่เคยแสดงออกมา (Hilgard. 1962 : 252)

5. ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow) เป็นทฤษฎีที่มีชื่อเสียงของมาสโลว์ อธิบายว่า แรงจูงใจของมนุษย์มีลำดับขั้นตอนตั้งแต่ขั้นต่ำจนถึงขั้นสูงมีทั้งหมด 5 ขั้นตอนด้วยกัน คือ ความต้องการทางสรีรวิทยา (Physiological needs) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety needs) ความต้องการเป็นเจ้าของ ความต้องการที่จะได้รับรักและรักผู้อื่น (Belongingness and love needs) ความต้องการมีศักดิ์ศรีจากตนเองและผู้อื่น (Esteem needs from oneself and others) ความต้องการเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ (Self actualized needs) แรงจูงใจลำดับต่ำต้องได้รับการตอบสนองก่อน แรงจูงใจลำดับสูงจึงจะพัฒนาตามมาโดยลำดับ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow)

แรงจูงใจลำดับที่ 1 คือ แรงจูงใจพื้นฐานที่มนุษย์ต้องได้รับการตอบสนอง เป็นแรงจูงใจทางสรีรวิทยา เช่น มีอาหารรับประทานไม่เพียงพอ มีที่อยู่อาศัย มียารักษาโรค มีเครื่องนุ่งห่มกันร้อนกันหนาว ฯลฯ จึงพัฒนาความต้องการประเภทอื่นๆ ตามมาได้ ถ้าความต้องการอันดับแรกยังไม่ได้รับการตอบสนองพอเพียง แรงจูงใจประเภทอื่นๆ ก็ยากที่จะบังเกิดขึ้นได้

แรงจูงใจลำดับที่ 2 คือ แรงจูงใจเพื่อความปลอดภัยแห่งตนเองและทรัพย์สิน เมื่อความต้องการอันดับแรกได้รับการตอบสนองแล้ว ก็เกิดความต้องการที่จะรักษาชีวิต ทรัพย์สินและสิ่งอื่นๆ ของตนให้มั่นคงปลอดภัย

แรงจูงใจลำดับที่ 3 คือ แรงจูงใจเพื่อเป็นเจ้าของ เช่น ความรู้สึกว่าคุณมีชาติตระกูล มีครอบครัว มีสถาบัน มีครู มีโรงเรียน มีที่ทำงาน ฯลฯ กับความต้องการถูกรักและได้รักผู้อื่น เช่น ต้องการให้มีผู้มาอาทรห่วงใยและก็ต้องการห่วงใยอาทรเกื้อกูลดูแลผู้อื่นเช่นกัน

แรงจูงใจลำดับที่ 4 คือ แรงจูงใจเพื่อการแสวงหาและรักศักดิ์ศรีเกียรติยศทั้งด้วยสำนึกของตนเองและด้วยการกล่าวขวัญยกย่องเชิดชูจากผู้อื่น เช่น ความต้องการมีเกียรติ มีหน้ามีตา มีชื่อเสียงเป็นที่ยกย่อง ความรู้สึกนับถือตนเองเชิดชูตนเอง

แรงจูงใจลำดับที่ 5 คือ แรงจูงใจเพื่อตระหนักรู้ความสามารถของตนกับประพฤติดีปฏิบัติตนตามความสามารถและสุดความสามารถ โดยเพ่งเล็งประโยชน์ของบุคคลอื่นและของสังคมส่วนรวมเป็นสำคัญ มาสโลว์เชื่อว่า คนทุกคนมีความมุ่งหมายในชีวิตเพื่อจะเป็นคนโดยสมบูรณ์ในระดับนี้ทั้งนั้น (Maslow, 1970 : 35-46)

6. ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ (Murray) เมอร์เรย์มีความคิดเห็นว่าความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการอันเนื่องมาจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสภาพทางร่างกายและสภาพทางจิตใจนั่นเอง ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงความก้าวร้าวออกมา (Need for Aggression) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะสิ่งขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรง มีการต่อสู้ การแค้น การทำร้ายร่างกายหรือการฆ่าฟันกัน เช่น การพูดประชดประชันกับเพื่อนที่ไม่ชอบ เป็นต้น

2. ความต้องการที่จะเอาชนะฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ (Need for Counteraction) เป็นความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรค ความล้มเหลวต่างๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้น เช่น เมื่อได้รับคำตักเตือนหมิ่น ผู้ที่ได้รับจะเกิดความพากเพียรพยายามเอาชนะคำสบประมาท จนประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

3. ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Need for Abasement) เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการถูกลงโทษ เช่น การเผาตัวตายเพื่อประท้วงการปกครอง เป็นต้น

4. ความต้องการป้องกันตนเอง (Need for Defense) เป็นความต้องการที่จะป้องกันตนเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิต่อเสียซึ่งเป็นการป้องกันทางด้านจิตใจ พยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่างๆทั้งปวง

5. ความต้องการเป็นอิสระ (Need for Autonomy) เป็นความต้องการจะเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวางทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง

6. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะกระทำการสิ่งต่างๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ พยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง เพื่อให้การทำงานของตนประสบความสำเร็จ

7. ความต้องการสร้างมิตรภาพกับบุคคลอื่น (Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะทำให้อีกใครสักคนรักใคร่ ต้องการรู้จักหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนฝูง พยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

8. ความต้องการความสนุกสนาน (Need for Play) เป็นความต้องการที่จะ

แสดงความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นเกมกีฬา เป็นต้น

9. ความต้องการแยกตนเองออกจากผู้อื่น (Need for Rejection) เป็นความต้องการ หรือเป็นความปรารถนาของบุคคลในการที่จะแยกตนเองออกจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดียินร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการเบียดเบียนจากผู้อื่น

10. ความต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น (Need for Succorance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจ มีความสงสาร ต้องการได้รับความช่วยเหลือ การดูแล คำแนะนำจากบุคคลอื่น

11. ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (Need for Nurturance) เป็นความต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือตนเองได้ หรือให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นจากภัยอันตรายต่างๆ

12. ต้องการสร้างความประทับใจในตนเองให้แก่ผู้อื่น (Need for Exhibition) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตนเอง ต้องการให้ผู้อื่นมีความสนใจสนุกสนาน แปลกใจ หรือตกใจในเรื่องราวของตน

13. ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น (Need for Dominance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

14. ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อาวุโสกว่า (Need for Deference) เป็นความต้องการยอมรับนับถือผู้ที่มีอาวุโสกว่าด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชอบในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือช่วยเหลือด้วยความยินดี

15. ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว (Need for Avoidance or Inferiority) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอาย หลีกเลี่ยงการดูถูก หรือการกระทำต่างๆ ที่ทำให้เกิดความละอายใจ

16. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากอันตราย (Need for Avoidance Harm) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย ต้องการได้รับความปลอดภัยจากอันตราย

17. ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ (Need for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตามกลุ่มหรือยอมรับคำสั่งหรือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม เพราะกลัวถูกลงโทษ

18. ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย (Need for Orderliness) เป็นความต้องการจัดสิ่งของต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความประณีตงดงาม

19. ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง (Need for Inviolacy) เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของตนที่มีอยู่ไว้จนสุดความสามารถ

20. ความต้องการให้ตนเองแตกต่างจากบุคคลอื่น (Need for Contrariness) เป็นความต้องการให้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลอื่น (อาร์. พันธัมณี. 2534 : 189-192)

จากทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ จัดว่าเป็นทฤษฎีแรงจูงใจและเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลทั้งสิ้น แต่ละทฤษฎีจะมีพื้นฐานความเชื่อ และแนวความคิดที่แตกต่างกันออกไป การนำมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด จึงต้องศึกษาในหลายๆ ทฤษฎี และวิเคราะห์แนวความคิดของแต่ละทฤษฎีให้เข้าใจ

ประเภทของแรงจูงใจ

แรงจูงใจไม่เพียงแต่กระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ต่างกันเท่านั้น แรงจูงใจยังเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความต้องการ หรือความโน้มเอียงที่จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมมุ่งจุดมุ่งหมายอีกด้วย ด้วยเหตุนี้ จึงมีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจเป็นอย่างมาก และได้พยายามจำแนกประเภท

ของแรงจูงใจไปตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ดังนี้

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 236) ได้แบ่งประเภทแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังของการแสดงออกของพฤติกรรม ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ดี ทำด้วยความเต็มใจ โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้นๆ เป็นรางวัลอยู่แล้ว

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาเพราะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเร้า ไม่ได้ทำเพื่อความสำเร็ในสิ่งนั้นเลย เช่น การกระทำเพื่อต้องการรางวัล ตำแหน่ง เกรด เป็นต้น

สุชา จันทน์เอม (2527 : 101-110) ได้แบ่งแรงจูงใจตามที่มาของแรงจูงใจได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจทางสรีรวิทยา (Physiological Motivation) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร ต้องการพักผ่อนและปราศจากโรค เราสามารถวัดระดับความต้องการทางสรีระได้ จากการสังเกตพฤติกรรมและการกระทำของคนเรา คือ จากความมากน้อยของการกระทำ การเลือกกระทำ การโต้ตอบสิ่งที่มาขัดขวาง

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motivation) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางด้านสรีรวิทยา เพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยคนเราทางด้านจิตใจ จะทำให้มีสุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็นและการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรักและความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคมหรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ (Social Motivation) แรงจูงใจชนิดนี้มีจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และจุดมุ่งหมายของแรงจูงใจชนิดนี้ มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นๆ ที่มีต่อเรา แรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนเรา ได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็ก จากผลของการศึกษาวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ฝึกหัดการช่วยเหลือตัวเองตามวัย จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มี ความต้องการความสำเร็จในชีวิตสูง การฝึกให้บุคคลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จึงต้องเริ่มต้นจากครอบครัว

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ต้องการความรักจากบุคคลอื่น

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self-Esteem Motivation) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งจะนำมาสู่ความรู้สึกนับถือตนเอง

พระราชวรานู (2530 : 74-82) ได้แบ่งแรงจูงใจตามแนวพระพุทธศาสนาไว้ 3 อย่าง คือ

1. ความกลัว ซึ่งเกิดจากการบังคับ การใช้กำลัง หรืออำนาจครอบงำงาน การ เช่น การลงโทษเด็ก ถือว่าเป็นแรงจูงใจทางลบ ไม่สมควรใช้ในการศึกษา

2. ความทะเยอทะยาน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

2.1 ความปรารถนาที่จะให้มีการยอมรับ ยกย่อง สรรเสริญ เมื่อมีการกระทำ ความดี เช่น นักเรียนอยากให้อาจารย์ชมเมื่อทำดี

2.2 ความปรารถนาอยากมีอำนาจ อยากเด่น หรืออยู่เหนือผู้อื่น อยากให้ผู้อื่นชมว่าเก่ง แรงจูงใจระดับนี้เป็นอันตรายต่อสังคม

3. ฉันทะ เป็นความพอใจ สนใจใฝ่รักในสิ่งนั้นๆ ปรารถนาสัจธรรมและปัญญา คือ ความใฝ่รู้อย่างแท้จริง จะเข้าไปถึงความจริง ถือว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ ซึ่งเมื่อทำงานก็จะทำให้เกิดความสุขในการทำงาน

องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

แรงจูงใจ จัดว่ามีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลเป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะกระทำพฤติกรรม ย่อมจะทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้นๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจ ลักษณะของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของตนแตกต่างกับคนอื่น หรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลจัดว่าเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรม

แรงขับเป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ เช่น สภาวะความต้องการอาหาร น้ำ สภาวะความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด เป็นต้น แรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ 2 ประการคือ แรงขับภายในร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความง่วงนอน เป็นต้น และแรงขับที่เกิดจากภายนอกร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความกดดันจนทำให้เกิดความตึงเครียด

1.2 ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้ หรือการกระทำพฤติกรรม ความวิตกกังวลจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้น มีประสบการณ์เพิ่มขึ้นย่อมจะเกิดความวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้น เด็กเล็กๆ จะไม่มีความกังวลใจแต่จะมีความกลัว เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นความกลัวจะลดลงกลายเป็นความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นมาแทนที่

2. สถานการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม ย่อมจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจแตกต่างกัน เป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวายหรืออื่นๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนแตกต่างกันด้วย ลักษณะสถานการณ์ต่างๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจได้แก่

2.1 การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่น ต้องการทำให้ตนมีสภาพการดีขึ้น ลักษณะการแข่งขันมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะคือ การแข่งขันกับตนเอง เป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจ และความต้องการของตนไม่มีใครมาบังคับ การแข่งขันกับบุคคลอื่น เป็นความรู้สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่น ให้ตนอยู่เหนือกว่าคนอื่น มักจะพยายามทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ตนชนะผู้อื่นเสมอ

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคม มีพฤติกรรมแบบประนีประนอม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ฉะนั้น ความร่วมมือของบุคคลจึงจัดว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ ที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้น

2.3 การตั้งจุดมุ่งหมาย หมายถึง การที่บุคคลได้มีการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้มีผลทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำการต่างๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้แต่ในบางครั้ง แม้จะมีการตั้งจุดมุ่งหมายไว้ บุคคลก็ไม่สามารถกระทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ได้ด้วยเหตุนี้ การตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ลักษณะของการตั้งจุดมุ่งหมายมี 2 ลักษณะคือ

ก. การตั้งจุดมุ่งหมายรวม เป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อยๆมาเกี่ยวข้อง เช่น การตั้งจุดมุ่งหมายชีวิตว่า จะเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลกแต่ขณะนี้อายุยังน้อย จึงมีเป้าหมายย่อยๆ หลายจุดมุ่งหมายมารวมกันคือ จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขัน จะวาดรูปให้ได้รับคำชมจากครู จะวาดรูปให้เพื่อนๆ ยอมรับ

ข. การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกล เพื่อจุดหมายใดจุดหมายหนึ่งโดยเฉพาะ การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลจะเกิดขึ้นกับคนที่มีวุฒิภาวะทางด้านสมองพอสมควร จะไม่เกิดขึ้นในเด็กเล็ก

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้ และมีความพยายามมุนานอย่างมากที่จะทำให้สำเร็จการตั้งความหวังหรือเกิดความทะเยอทะยานจึงเป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ถ้าบุคคลตั้งความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตนเอง

จะทำให้บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานนั้นๆ หรือเกิดความท้อถอย หรือถ้าตั้งความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถ ก็ไม่มีแรงจูงใจพอที่จะกระทำ เพราะว่าคนประสบความสำเร็จในงานนั้นๆ ง่ายเกินไป ความยากง่ายของงาน จึงมีผลต่อแรงจูงใจ (อารี พันธัมณี. 2534 : 192-196)

แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อการเล่นการเตรียมทีมและการฝึกซ้อมกีฬา นักจิตวิทยาการกีฬาก็ให้ทัศนะต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาเองแต่ละคนซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น เพื่อให้อยากกระทำในสิ่งนั้นๆ มากขึ้น หมายความว่านักกีฬาทุกคนต่างก็มีแรงจูงใจภายในตัวเองอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงแต่ค้นหาวิธีการที่จะกระตุ้นจากภายนอกเพื่อให้เกิดกำลังแรงขึ้นอีกเท่านั้น การสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการมากที่สุด ความต้องการ (Needs) ดังกล่าวนี้นี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้ง หากว่าผู้ฝึกสอนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญเหล่านี้ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์จะเป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดี และยังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วย ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาเพื่อให้ได้ตัวนักกีฬาตามลักษณะและคุณสมบัติของการเป็นนักกีฬาที่แท้จริงนั้น เทเวศร์ พิริยะพณท์ (2528 : 147) ได้กล่าวไว้ว่า ต้องคำนึงถึงแรงจูงใจ (Motivation) ความตั้งใจหรือความต้องการของนักกีฬา นั้นเป็นที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลทำให้นักกีฬานั้นๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ชัยกันแข็งในการฝึกซ้อม และนิธิต เมืองนาโพธิ์ (2534 : 44) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จไว้วว่า นักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมารถดี เชื่อมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด

และมีแรงจูงใจมาก ดังนั้น พลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีการกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาของตน

แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

การสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะทำการฝึกซ้อมนั้นย่อมเป็นเหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ด้วยเหตุผลเช่นนี้เอง ผู้ฝึกสอนกีฬาหรือโค้ชทั้งหลายจึงเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่ตนเองฝึกซ้อมนั้นได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ได้มีส่วนร่วมในการทดลองความสามารถของตนเอง ได้มีส่วนร่วมในการสนุกสนานทั้งภายในและภายนอกค่ายฝึกซ้อม ตลอดจนมีโอกาสได้เข้าร่วมในการวางแผนการฝึกซ้อมและแข่งขันบ้างเป็นครั้งคราว เป็นต้น

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534 : 76-77) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาไว้ว่า

1. ให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์แห่งการประสบความสำเร็จทั่วถึงกันในการกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมในการกีฬาคควรจัดให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ ซึ่งทำให้เพิ่มแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น เช่น การลดน้ำหนักในเด็กเล็ก
2. ให้นักกีฬามีโอกาสรับผิดชอบ ในการตั้งกฎเกณฑ์ในการตัดสินใจทำให้นักกีฬามีโอกาสควบคุมความประพฤติของตนเองและเกิดความรู้สึกสำเร็จ
3. ให้คำชมเชยทั้งคำพูดและท่าทาง และควรใช้บ่อยๆ ให้นักกีฬาได้รับรู้ถึงการมีส่วนร่วมช่วยเหลือทีม เน้นบทบาทความสำคัญของแต่ละคนที่มีต่อความสำเร็จของทีมทำให้นักกีฬามีความรู้สึกว่าตัวเองมีค่า
4. การตั้งจุดมุ่งหมายต้องเป็นจุดมุ่งหมายที่เป็นจริงและสามารถทำได้ด้วยความพยายาม มีการประเมิน มีการปรับปรุง ว่านักกีฬาได้บรรลุจุดมุ่งหมายแค่ไหน

5. มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการฝึก ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้การฝึกซ้อมเกิดความสุขสนาน ทำให้นักกีฬาได้ค้นพบสิ่งใหม่ๆ

6. การทำให้เกิดความสุขสนาน เกิดความสมดุลระหว่างความสามารถของนักกีฬากับความยากง่ายของการฝึก ทำทลายความสามารถ เกิดอยากลองเล่น ซ้อม และอยากแข่งขัน

ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532 : 51-53) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนั้นย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพอใจที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึกคือ

1. ความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (Personal Pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ที่มีกับนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ ก็จะขยันฝึกซ้อมเพื่อให้ตัวเองมีขีดความสามารถสูงสุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (Self Image) มนุษย์เราที่เกิดมา ไม่ว่าจะเป็นคนธรรมดาหรือเป็นนักกีฬาก็ตาม ย่อมจะมีความเพื่อฝัน ความอยาก ด้วยกันทั้งนั้น หากจะแยกความอยากหรือความรู้สึกเพื่อฝันที่เกี่ยวกับนักกีฬาแล้ว สามารถแยกความรู้สึกออกได้เป็น 2 ทางด้วยกันคือ

(1) ความรู้สึกอยากที่เกิดขึ้นกับตัวเอง และ (2) ความรู้สึกอยากที่มีต่อบุคคลอื่นหรือเพื่อนร่วมทีม นักกีฬาที่สร้างจินตนาการของความรู้สึกเพื่อฝันนี้ มักจะเคร่งครัดกับตนเอง เป็นพิเศษในการซ้อมและกฎระเบียบต่างๆ เพราะเขามีความรู้สึกอยากที่จะเห็นตนเองประสบความสำเร็จเหมือนกับนักกีฬาระดับแชมป์เปี้ยนต่างๆทั้งหลาย อีกพวกหนึ่งจะเคร่งครัดกับตนเอง เพื่อไม่ให้ทีมหรือเพื่อนร่วมทีมตกต่ำ หรือถูกตำหนิจากเพื่อนและพวกนี้ยังรู้สึกว่า หากตนมีความขยันและมีการพัฒนาแล้วจะสามารถช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมได้มากอีกด้วย ดังนั้น ความรู้สึกเพื่อฝันนี้ก็คือแรงจูงใจแบบหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาเกือบทุกคน

3. ความรู้สึกที่ตนถูกกลั่นแกล้งหรือถูกข่มขู่ (The Sense of Humiliation and Revenge) หากนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือล้มเหลวจากการแข่งขัน นักกีฬาคนนั้นจะมีความรู้สึกว่าเขาได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไป ความรู้สึกนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นอย่างหนึ่งที่ทำให้

ให้เขาอยากแก้ตัวหรือแก้แค้นหากมีโอกาสดังนั้น จากการถูกลบหลู่จึงเกิดแรงกระตุ้นให้มีจิตใจ
ผูกพันกับเต๋นเขาอยู่เสมอ ให้เขาฝึกซ้อมหนักขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะเรียกชื่อเสียงและ
เกียรติยศที่สูญหายไปนั้นกลับคืนมา นี่จึงเป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อีกอย่างหนึ่ง

4. ความต้องการที่อยากจะยกระดับตนเอง (Level of Aspiration) แรงจูงใจที่
เกิดขึ้นกับนักกีฬาที่มีมากมายหลายอย่าง เป็นต้นว่านักกีฬาบางคน อาจจะมีความต้องการที่จะยก
ระดับมาตรฐานของตนเองให้สูงขึ้นในทุกๆ ด้าน เช่น ระดับการเล่นของตนเอง ระดับฐานะทาง
เศรษฐกิจ-สังคม ระดับของหน้าที่การงานและอื่นๆ ด้วยเหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่
ภายในตัวแล้ว จึงเป็นแรงขับที่ต่ออย่างหนึ่งที่ทำให้ให้นักกีฬา ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและ
แข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (Confidence and
Self Discovery) ลักษณะของความเชื่อมั่นในตนเอง และการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเองเป็น
แรงจูงใจอย่างหนึ่ง ซึ่งจะเป็นผลส่งให้นักกีฬาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและ
แข่งขัน นักกีฬาจะฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้เกิดความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิด
ความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นที่สุดขณะฝึกซ้อมก็จะค้นพบสิ่งใหม่ขึ้นกับตนเองอย่างไม่คาดฝัน ยิ่งทำ
ให้เพิ่มความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น แรงจูงใจชนิดนี้ก็จะเป็แรงขับที่ทำให้
นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย

6. ความปรารถนาที่จะเอาชนะ (The Desire to Win) นักกีฬาระดับแชมป์จะมีพลัง
ที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นเตือนให้รู้ลึกสำนึกอยู่ตลอดเวลา ให้ตัวเขาต้องฝึกหนัก นั่นคือ
ความปรารถนาที่อยากจะได้รับชัยชนะในการแข่งขันนั้นๆ เพราะชัยชนะเหล่านี้คือเครื่องชี้ให้
สังคมได้เห็นว่า เขาคือผู้ยิ่งใหญ่ในสนามแข่งขันและอาจมีมาซึ่งผลตอบแทนอื่นๆอีก เช่น รางวัล
ตำแหน่งหน้าที่การงาน ระดับความเป็นอยู่ สภาพทางสังคมที่แวดล้อม และอื่นๆ แรงจูงใจชนิดนี้
ก็มีส่วนอย่างมากที่ช่วยผลักดันให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันได้เช่นกัน

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าการวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

การวิจัยในต่างประเทศ

วิลลิส (Willis. 1982 : 10) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการแข่งขันกับระดับของการแข่งขัน โดยให้นักกีฬาประเมินตัวเองและผู้ฝึกสอนประเมินนักกีฬาในการแข่งขัน จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการตรวจสอบถึงพลังของการกลัวความล้มเหลว และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชาย 33 คน เป็นนักกีฬาหญิง 10 คน เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอล บาสเกตบอล กรีฑาสู่และลานและนักวิ่งทางไกล นักกีฬาทั้งหมดเป็นนักกีฬาระดับทีมมหาวิทยาลัย นักกีฬาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการแข่งขันกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ซึ่งออกแบบสอบถามเฉพาะกีฬามีน้ำหนักระยะ 3 ระดับ ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า การประเมินของผู้ฝึกสอนได้ให้ทักษะของนักกีฬามีความสัมพันธ์มากที่สุดกับระดับของการแข่งขันและระดับของแรงจูงใจ การประเมินตัวเองของนักกีฬา การเข้าร่วมแข่งขันและพลังแรงจูงใจจะแนบเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการคาดเดา และพลังแรงจูงใจของนักกีฬาหญิงมีความสัมพันธ์กับผู้ฝึกสอน ทักษะและความรู้ความเข้าใจกับการแข่งขัน เป็นสิ่งชี้บอกถึงระดับแรงจูงใจที่ดีที่สุดในการคาดเดาของผู้ฝึกสอน และแรงจูงใจที่พบเสมอๆ คือ ความกลัว

เอลลี่ (Early. 1987 : 93) ได้ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดลักษณะการปรับตัวขึ้นพื้นฐานที่สัมพันธ์กับการปรับความประพฤติ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาประเภทลู่ นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาเทนนิส ผู้ไม่เป็นนักกีฬาและผู้ที่เป็นนักกีฬาค้นคว้าเดียว ผลการศึกษาค้นคว้าว่า แรงจูงใจแตกต่างกันในด้านกลัวความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกาย การแจ้งให้ทราบและการควบคุม

ระหว่างนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่ต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขึ้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขันชี้ให้เห็นว่านักกีฬาประเภทบุคคลมีความเข้มแต่ไม่มีในนักกีฬาประเภททีม และพบว่าแรงจูงใจและการปรับตัวของนักกีฬาที่มีความสามารถสูงและต่ำมีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาลักษณะของบุคคลให้ดีขึ้นนั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้

ไวท์ (White, 1990 : 155) ได้ศึกษาลักษณะเฉพาะตัวทางด้านเกี่ยวกับจิตวิทยาและแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาหญิงระดับมหาวิทยาลัยที่มีความสามารถสูง จุดมุ่งหมายของการศึกษานี้ เพื่อทำความเข้าใจทางด้านประชากรศาสตร์และลักษณะของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักกีฬาหญิงจากมหาวิทยาลัยเซาท์อีสเทิร์นที่ประสบความสำเร็จในรายการแข่งขันภายในประเทศ กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามมาตรฐาน ซึ่งมี 3 ตอนคือ ประสพการณ์ทางด้านการกีฬา ความคิดเห็นส่วนตัวและระดับความสนใจทางสังคม จุดสนใจของการศึกษาในขั้นต้นเป็นการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาในขอบเขต 5 ด้านคือ ความต้องการเอาชนะด้วยการแสดงออกทางความก้าวร้าว ความขัดแย้ง ความสามารถ ความร่วมมือและการแข่งขัน คำถามเพื่อการวิจัยเป็นแบบเฉพาะเจาะจงที่สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวในทางการกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ความสามารถทางกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ความสามารถทางกีฬากับการพัฒนาทางการกีฬา แรงจูงใจในการเล่นกีฬากับการพัฒนาทางการกีฬา ผลของการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬามีความสัมพันธ์อย่างมากกับบุคคลและการแก้ไขทางสังคมและการแข่งขัน ความก้าวร้าว ความขัดแย้ง มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความรู้สึกในทางลบ มีความสัมพันธ์ระหว่างการปรับปรุงตัวทางการกีฬา การพิจารณาเป็นพิเศษ ในด้านความก้าวร้าวและความขัดแย้งมีความสัมพันธ์ระดับสูงทั้งนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล องค์ประกอบของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬาและความสนใจทางสังคม ไม่มีสิ่งใดชี้ว่า การจัดแก้ไของค์ประกอบส่วนบุคคลให้เหมาะสมมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาและแม้ว่านักกีฬาในกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

จะมีความสำเร็จในการแข่งขันอย่างสูง เขาก็ยังเห็นคุณค่าของการประสานความร่วมมือ และเป็นเครื่องมือสำคัญของการประสบความสำเร็จในการกีฬาและประสบความสำเร็จในการศึกษา

เฟรดเดอริก (Frederick. 1991 : 1689) ได้ศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วม ระดับของการเข้าร่วม และสภาพจิตใจที่แสดงออกมาในขอบเขตของกิจกรรมทางกาย ลักษณะสภาพจิตใจที่แสดงออกมา เช่น การยกย่องตนเอง ความหดหู่ ความกังวลใจสภาพความเป็นจริงของตนเองและความมีชีวิตชีวา โดยยึดตามแนวทฤษฎีแรงจูงใจของเดซีและไรอัน (Deci and Ryan. 1985) ได้เสนอความสำคัญของการศึกษา 2 สิ่ง สิ่งแรกเป็นการกระทำที่เชื่อมแรงจูงใจในการเข้าร่วมกับสภาพจิตใจที่แสดงออกมา สิ่งที่สองคือการวัดผลวิธีใหม่ 2 วิธี ที่สร้างขึ้น ตัวแปรในการศึกษาค้างนี้ คือมีเหตุจูงใจในการเข้าร่วมและการวัดความมีชีวิตชีวา กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือกลุ่มผู้ใหญ่ 376 คน กลุ่มนักเรียน 150 คน ผลของการศึกษาพบว่า เหตุจูงใจในการเข้าร่วมเป็นปัจจัย 3 ส่วนย่อยคือ แรงจูงใจภายใน ความสามารถและความสัมพันธ์ของร่างกาย มีการตั้งสมมติฐานเพื่อทดสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ที่ค้นพบ ระหว่างตัวแปรย่อยของเหตุจูงใจในการเข้าร่วม ระดับของตัวแปรในการเข้าร่วมและสภาพจิตใจที่แสดงออกมา แรงจูงใจในการเข้าร่วม ได้ถูกค้นพบถึงความแตกต่างโดยเพศของผู้เข้าร่วม ผู้หญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ชาย ในเรื่องแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกาย และผู้ชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า ในแรงจูงใจด้านความสามารถ แรงจูงใจในการเข้าร่วมเป็นตัวแปรโดยกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งมี 3 กลุ่มคือ กลุ่มกีฬาบุคคล กลุ่มสุขภาพและสมรรถภาพ และกลุ่มกีฬาประเภททีม กลุ่มสุขภาพและสมรรถภาพมีคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกายสูงกว่ากิจกรรมกลุ่มอื่นๆ การศึกษาทางด้านสภาพจิตใจ ความมีชีวิตชีวาพบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยกย่องตนเองและความกังวลใจ การศึกษาเสนอให้เห็นถึงความมีนัยสำคัญ แสดงว่าแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านจิตใจอย่างมีนัยสำคัญ

มิทเชลล์ (Mitchell. 1993 : 3842) ได้ศึกษาการรับรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจภายใน และสภาพแวดล้อมของการเรียนในวิชาพลศึกษา โดยศึกษาความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์ กับแรงจูงใจในการเรียน การศึกษามุ่งตรวจสอบพิสูจน์ระดับของแรงจูงใจภายในนอกจากการจัด สภาพแวดล้อมของการเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับแรงจูงใจอื่นๆ เช่น จุดมุ่งหมาย สัมฤทธิ์ ความสามารถในการรับรู้ของตนเอง แรงจูงใจเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวสำคัญ ที่ทำให้ประสบความสำเร็จ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียน 50 คนในโรงเรียนระดับกลาง โดยให้ตอบ แบบสอบถาม จากการวิเคราะห์กราฟของผลการเรียนการสอนพลศึกษาได้พัฒนาขึ้น และการ ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้นคือ นักเรียน 622 คน ในการพิสูจน์ความเที่ยงตรง และความ เชื่อมั่น ผลการศึกษาพบว่าระดับของแรงจูงใจในการเรียนมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์ อย่างมีนัยสำคัญ การค้นคว้าครั้งนี้ได้อภิปรายในขอบเขตของ ความเกี่ยวพันสำหรับครูและผู้วิจัย ทางพลศึกษา

ทีเจิร์ดส์มา (Tjeerdsma. 1994 : 2949) ได้ทำการสำรวจแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ใน วิชาพลศึกษา จุดมุ่งหมายในการศึกษานี้เพื่อสืบเสาะความสามารถพื้นฐานของทฤษฎีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ เพื่ออธิบายถึงการจูงใจและกระบวนการกระทำตามธรรมชาติในวิชาพลศึกษา กลุ่ม ตัวอย่างคือ นักเรียนระดับหก 49 คนที่เข้าร่วมในการเรียนวอลเลย์บอล 14 คาบในโรงเรียน ระดับกลาง กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามที่ประเมินจุดมุ่งหมาย ที่กำหนดทิศทางของพวกเข า และแรงจูงใจภายในในวิชาพลศึกษาเท่ากับทักษะทางกลไกของเขา และความสามารถรับรู้ใน การเล่นวอลเลย์บอล การเรียนได้ถ่ายทำเป็นวิดีโอเทปและกำหนดรหัสเพื่อตรวจสอบว่า นักเรียนแต่ละคน เข้ากันได้ตามสัญญาหรือไม่และอัตราการทำระหว่างหน่วย ผลแสดงให้เห็น ว่าแบบแสดงความคิดเห็นที่กำหนดตั้งขึ้นไม่ได้อธิบายแรงจูงใจกระบวนการกระทำได้เป็นที่พอใจ อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบถูกทำให้ เหมือนกัน การกระทำในวอลเลย์บอลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถทางทักษะ กลไก การรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถทางกีฬา

วอลเล่ย์บอล ขณะที่ความสามารถในการรับรู้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายใน ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญได้ค้นพบระหว่างจุดมุ่งหมายของการแนะแนวทางและตัวแปรคงที่เป็นตัวสมทบทางบวกระหว่างงานแนะแนวทางของแรงจูงใจภายใน ผลของเนื้อหา รวมทั้งความพอใจ ลักษณะของการจัดสภาพทั่วไปของวิชาพลศึกษาการจัดการบรรยากาศโดยครู (แบบของงาน การจัดการ และผลสะท้อนกลับ) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนได้ถูกนำมาอภิปราย

การวิจัยในประเทศไทย

สามารถชาย จอมวิญญา (2527 : 68) ได้ศึกษาเหตุจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง ในวิทยาลัยครูและวิทยาลัยพลศึกษาภาคกลางกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยครู 137 คนและนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 138 คน รวมทั้งสิ้น 275 คน เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุจูงใจที่มีผลต่อการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า เหตุจูงใจที่มีผลต่อการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียง ความรัก ความถนัดและความสนใจต่อสาขาวิชาพลศึกษา ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านความจำเป็นบางประการ

พิชัย ผิวคราม (2533 : 76) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย ที่ได้รับคัดเลือกไปแข่งขันกีฬาชีเกมส์ ครั้งที่ 15 ณ ประเทศมาเลเซีย เป็นนักกีฬารวม 27 ชนิดกีฬา จำนวน 400 คน นักกีฬาหญิง 148 คน และเป็นนักกีฬาชาย 252 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ ผลการศึกษพบว่า แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติชุดชีเกมส์ ครั้งที่ 15 มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากคือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ สุขภาพอนามัย ความมีเกียรติยศชื่อเสียง ความคิดเห็นส่วนตัว และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อยคือ รายได้และผลประโยชน์

เกือบทุกและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตแรงจูงใจระหว่างนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง ไม่แตกต่างกัน

พรเทพ ลีทองอิน (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิชาเอกพลศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษา วิชาเอก พลศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532 ในวิทยาลัย พลศึกษา 17 แห่ง รวมทั้งสิ้น 387 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลของ การศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านความรักความถนัด และความสนใจในสาขาวิชาชั้นพลศึกษา มีตัวแปรย่อย ที่นักศึกษาเลือกมากที่สุดคือ ความสนใจเกี่ยวกับการกีฬา

2. ปัจจัยในด้านความคิดเห็นส่วนตัว มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุดคือ เป็นวิชา ที่แสดงออกด้านความสามารถทางกาย และครูพลศึกษามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด

3. ปัจจัยด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในอาชีพ มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือความรู้ทางด้านสาขาพลศึกษาช่วยให้หางานได้หลายทาง เห็นว่ามีช่องทางเรียนต่อได้ หลายสถาบัน มีทางหารายได้พิเศษ เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อสังคม และประเทศชาติ และเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อตัวเองในชีวิตประจำวัน

4. ปัจจัยด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือเป็น อาชีพที่สุจริต

5. ปัจจัยในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ตัดสินใจ เลือกด้วยตนเอง

6. ปัจจัยในด้านความจำเป็นบางประการ มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ต้องการเรียนจบเพื่อประกอบอาชีพให้เร็วที่สุด

7. ปัจจัยในด้านสุขภาพอนามัย ตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุดคือ สุขภาพแข็งแรง เหมาะสมกับการเรียนสาขาพลศึกษา มีความสนุกสนานและพึงพอใจกับการออกกำลังกายและ

การฝึกพลศึกษา ชอบเรียนวิชานี้เพราะได้ออกกำลังกายมากกว่าวิชาอื่น และชอบกิจกรรมที่มีการต่อสู้และมีการแข่งขัน

จากทฤษฎีและหลักการรวมทั้งผลการวิจัยที่ได้เสนอนี้จะเห็นว่า แรงจูงใจมีส่วนสำคัญในการสร้างความสำเร็จและพัฒนาบุคคล สามารถช่วยให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่เป็นพฤติกรรมพึงประสงค์ สามารถปรับปรุงตนเอง เข้าใจตนเอง ยอมรับและตระหนักในความสามารถของตนเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า การศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจของมนุษย์จึงเป็นประโยชน์ช่วยให้เข้าใจในพฤติกรรมของมนุษย์เราได้มากขึ้น สามารถใช้ในทางที่สร้างสรรค์ที่ดีงามต่อตัวเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ

บทที่ 3

วิธิตำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬายกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา รายการแข่งขันที่จัดขึ้นโดยการร่วมมือของสมาคมกีฬายกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศไทยส่งเข้าร่วมแข่งขัน ซึ่งมีรายการแข่งขันดังนี้

1. การแข่งขันระดับเยาวชน มีการแข่งขัน ดังนี้ คือ

1.1 กีฬานักเรียนกรมพลศึกษา

1.2 กีฬาเยาวชนแห่งชาติ

1.3 กีฬาเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย

2. การแข่งขันระดับประชาชน มีการแข่งขัน ดังนี้ คือ

2.1 กีฬาแห่งชาติ

2.2 กีฬาสหวิทยาลัยกรมการฝึกหัดครู

2.3 กีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย

2.4 กีฬายกน้ำหนักชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย

3. การแข่งขันระดับทีมชาติ มีการแข่งขัน ดังนี้ คือ

3.1 กีฬาซีเกมส์

3.2 กีฬาเอเชียนเกมส์

3.3 กีฬายกน้ำหนักชิงชนะเลิศแห่งโลก

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักกีฬาว่ายน้ำหนักหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้น โดยสมาคมกีฬายกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา รายการแข่งขันที่จัดขึ้นโดยการร่วมมือของสมาคมกีฬายกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศไทยส่งเข้าร่วมแข่งขัน ประจำปี พ.ศ.2537 รวมทั้งสิ้น 161 คน เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน 70 คน ระดับประชาชน 82 คนและระดับทีมชาติ 9 คน ซึ่งได้มาโดยการเจาะจงเลือก (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักหญิง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษาจากงานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญและเอกสารตำราต่างๆ

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) และเติมข้อความ (Open-Ended) จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าปัจจัยต่างๆ ที่เป็นแรงจูงใจ โดยศึกษาจากตำรา เอกสาร งานวิจัย ที่เกี่ยวกับแรงจูงใจและศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา

2. ศึกษาหาข้อมูลเบื้องต้นจากการพูดคุยกับนักกีฬา นักกีฬาหญิงและผู้ฝึกสอน
3. นำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจ จากนั้นนำมาสร้าง

แบบสอบถาม โดยแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 7 ด้านคือ

1. ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ
2. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง
3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
4. ด้านสุขภาพอนามัย
5. ด้านรายได้และผลประโยชน์
6. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
7. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 70 ข้อไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

(ภาคผนวก ก.) ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

ถ้าข้อสอบถามข้อใดมีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.5 ถือว่าสามารถนำไปใช้ได้ คงเหลือข้อสอบถามที่สามารถนำไปใช้ได้จำนวน 56 ข้อ

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงโดยเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

มาสร้างมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ตามแนวของลิเคิร์ท (Likert)

โดยกำหนดค่าของแรงจูงใจตามเกณฑ์ ดังนี้

น้อยที่สุด หมายถึง นักกีฬาได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อยที่สุด

น้อย หมายถึง นักกีฬาได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อย

มาก หมายถึง นักกีฬาได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นมาก

มากที่สุด หมายถึง นักกีฬาได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นมากที่สุด

6. นำแบบสอบถามไปปรึกษากับประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อพิจารณา

ความถูกต้องของแบบสอบถาม

7. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงรูปแบบและภาษาไปทดลองใช้กับนักกีฬา ยกน้ำหนักหญิง จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักกีฬาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาลัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 126) ได้ค่าความเชื่อมั่น .96

8. นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยังผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการส่งทางไปรษณีย์โดยกำหนดระยะเวลาส่งกลับคืน 2 สัปดาห์หลังจากส่งแบบสอบถาม คือระหว่างวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2538 ถึงวันที่ 1 มีนาคม 2538 เก็บรวบรวมข้อมูลได้จำนวน 112 ฉบับ ซึ่งไม่ครบจึงทำการส่งใหม่อีกครั้ง โดยกำหนดระยะเวลาส่งกลับคืน 2 สัปดาห์หลังจากส่งแบบสอบถาม ระหว่างวันที่ 2 มีนาคม 2538 ถึงวันที่ 16 มีนาคม 2538 ได้รับแบบสอบถามคืนมาอีกจำนวน 49 ฉบับรวมทั้งสิ้นจำนวน 161 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนแบบสอบถาม

เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนตามตารางประมาณค่า ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 4 ระดับดังนี้

คะแนน 1 คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด

คะแนน 2 คะแนน หมายถึง น้อย

คะแนน 3 คะแนน หมายถึง มาก

คะแนน 4 คะแนน หมายถึง มากที่สุด

สำหรับเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาระดับของแรงจูงใจ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง น้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง น้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.00 หมายถึง มากที่สุด

วิธีจัดการกับข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษา ดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มาวิเคราะห์ โดยวิธีการแจกแจงความถี่แล้วเปลี่ยนเป็นค่าร้อยละ
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาหยกน้ำหนัก ทั้ง 7 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มาวิเคราะห์โดยวิธีการหาค่ามัธยฐาน เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนแรงจูงใจ

S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำหนัก ได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักกีฬาว่ายน้ำหนักหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา รายการแข่งขันที่จัดขึ้นโดยการร่วมมือของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยและรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศไทยส่งเข้าร่วมแข่งขันประจำปี พ.ศ. 2537 ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 161 ฉบับ ได้รับกลับคืนจำนวน 161 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

จากแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์จำนวน 161 ฉบับ หรือร้อยละ 100 ได้นำมาวิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) และเติมข้อความ (Open-Ended) จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำหนัก มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 16-25 ปี	156	96.90
26-30 ปี	4	2.48
มากกว่า 30 ปี	1	0.62
รวม	161	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่า นักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง ต่ำกว่า 16-25 ปี จำนวน 156 คนคิดเป็นร้อยละ 96.90 รองลงมาอยู่ระหว่าง 26-30 ปีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.48 และกลุ่มอายุมากกว่า 30 ปีมีน้อยที่สุดคือจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.62

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามรุ่นน้ำหนัก

รุ่นน้ำหนัก	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 42 ก.ก.	15	9.32
เกิน 42 ก.ก.แต่ไม่เกิน 46 ก.ก.	20	12.42
เกิน 46 ก.ก.แต่ไม่เกิน 50 ก.ก.	29	18.01
เกิน 50 ก.ก.แต่ไม่เกิน 54 ก.ก.	24	14.91
เกิน 54 ก.ก.แต่ไม่เกิน 59 ก.ก.	30	18.63
เกิน 59 ก.ก.แต่ไม่เกิน 64 ก.ก.	16	9.94
เกิน 64 ก.ก.แต่ไม่เกิน 70 ก.ก.	7	4.35
เกิน 70 ก.ก.แต่ไม่เกิน 76 ก.ก.	8	4.97
เกิน 76 ก.ก.	12	7.45
รวม	161	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า นักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงส่วนใหญ่มีน้ำหนักเกิน 54 ก.ก.แต่ไม่เกิน 59 ก.ก. จำนวน 30 คนคิดเป็นร้อยละ 18.63 รองลงมามีน้ำหนักเกิน 46 ก.ก.แต่ไม่เกิน 50 ก.ก.จำนวน 29 คนคิดเป็นร้อยละ 18.01 และน้ำหนักเกิน 50 ก.ก. แต่ไม่เกิน 54 ก.ก.จำนวน 24 คนคิดเป็นร้อยละ 14.91 และน้ำหนักเกิน 64 ก.ก.แต่ไม่เกิน 70 ก.ก. เป็นกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 7 คนคิดเป็นร้อยละ 4.35

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามส่วนสูง

ส่วนสูง	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 150 ซม.	17	10.56
150 - 160 ซม.	108	77.08
161 - 165 ซม.	27	16.77
166 - 170 ซม.	7	4.35
สูงกว่า 170 ซม.	2	1.24
รวม	161	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่า นักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงส่วนใหญ่มีส่วนสูงระหว่าง 150 - 160 ซม. จำนวน 108 คนคิดเป็นร้อยละ 77.08 รองลงมามีส่วนสูงระหว่าง 161-165 ซม. มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 16.77 และสูงกว่า 170 ซม. มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.24

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	จำนวน	ร้อยละ
ภาคเหนือ	29	18.01
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3	1.87
ภาคตะวันออก	62	38.51
ภาคกลาง	38	23.60
ภาคใต้	29	18.01
รวม	161	100.00

จากตาราง 4 แสดงว่า นักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 62 คนคิดเป็นร้อยละ 38.51 รองลงมาภาคกลางจำนวน 38 คนคิดเป็นร้อยละ 23.60 ภาคเหนือและภาคใต้ จำนวนภาคละ 29 คนคิดเป็นร้อยละ 18.01 และภาคตะวันออกมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 3 คนคิดเป็นร้อยละ 1.87

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามระดับการแข่งขัน

ระดับการแข่งขัน	จำนวน	ร้อยละ
เยาวชน	70	43.48
ประชาชน	82	50.93
ทีมชาติ	9	5.59
รวม	161	100.00

จากตาราง 5 แสดงว่านักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงส่วนใหญ่เข้าร่วมการแข่งขันในระดับประชาชน มีจำนวน 82 คนคิดเป็นร้อยละ 50.93 รองลงมาคือระดับเยาวชนมีจำนวน 70 คนคิดเป็นร้อยละ 43.48 และระดับทีมชาติมีจำนวน 9 คนคิดเป็นร้อยละ 5.59

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามระดับการศึกษาของนักกีฬา

ระดับการศึกษาของนักกีฬา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า	6	3.73
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	35	21.74
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	34	21.12
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	26	16.14
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	60	37.27
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-
รวม	161	100.00

จากตาราง 6 แสดงว่า นักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงส่วนใหญ่การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 60 คนคิดเป็นร้อยละ 37.27 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าจำนวน 35 คนคิดเป็นร้อยละ 21.74 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าจำนวน 34 คนคิดเป็นร้อยละ 21.12 ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าจำนวน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 16.14 ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่ามีจำนวนน้อยที่สุดคือ 6 คนคิดเป็นร้อยละ 3.73 และไม่มีนักกีฬานักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา

ระดับการศึกษาของบิดา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า	110	68.32
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	17	10.56
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	18	11.18
อนุปริญาหรือเทียบเท่า	8	4.97
ปริญาตรีหรือเทียบเท่า	8	4.97
สูงกว่าปริญาตรี	-	-
รวม	161	100.00

จากตาราง 7 แสดงว่า นักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงส่วนใหญ่บิดามีการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า จำนวน 110 คนคิดเป็นร้อยละ 68.32 รองลงมาจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 11.18 และจบมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าจำนวน 17 คนคิดเป็นร้อยละ 10.56 จบการศึกษาระดับอนุปริญาหรือเทียบเท่าและจบการศึกษาระดับปริญาตรีหรือเทียบเท่ามีจำนวนเท่ากันคือ 8 คนคิดเป็นร้อยละ 4.97 และไม่มีบิดาของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจบสูงกว่าระดับปริญาตรี

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาชั้นนำนักหญิงจำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา

ระดับการศึกษาของมารดา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า	128	79.50
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	12	7.46
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	10	6.21
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	4	2.48
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	7	4.35
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-
รวม	161	100.00

จากตาราง 8 แสดงว่า นักกีฬาชั้นนำนักหญิงส่วนใหญ่มารดามีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า จำนวน 128 คนคิดเป็นร้อยละ 79.50 รองลงมาจบมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าจำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 7.46 จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 6.21 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 4.35 จบระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวนน้อยที่สุดคือ 4 คนคิดเป็นร้อยละ 2.48 และไม่มีมารดาของนักกีฬาชั้นนำนักจบการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาขกน้ำหนักรึ่งจําแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	30	18.63
รัฐวิสาหกิจ	-	-
บริษัท	4	2.48
รับจ้าง	28	17.39
ค้าขาย	23	14.29
เกษตรกร	76	47.21
รวม	161	100.00

จากตาราง 9 แสดงว่า นักกีฬาขกน้ำหนักรึ่งจําแนกส่วนใหญ่บิดามีอาชีพเกษตรกรจำนวน 76 คนคิดเป็นร้อยละ 47.21 รองลงมาอาชีพรับราชการ จำนวน 30 คนคิดเป็นร้อยละ 18.63 และอาชีพรับจ้างจำนวน 28 คนคิดเป็นร้อยละ 17.39 ทำงานบริษัทมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 4 คนคิดเป็นร้อยละ 2.48 และไม่มีประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจ

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาชายน้ำหนักรั้งจำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของมารดา	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	13	8.07
รัฐวิสาหกิจ	-	-
บริษัท	1	0.62
รับจ้าง	23	14.29
ค้าขาย	42	26.09
เกษตรกร	74	45.96
แม่บ้าน	8	4.97
รวม	161	100.00

จากตาราง 10 แสดงว่ามารดาของนักกีฬาชายน้ำหนักรั้งส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 74 คนคิดเป็นร้อยละ 45.96 รองลงมามีอาชีพค้าขายจำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 26.09 และอาชีพรับจ้างจำนวน 23 คนคิดเป็นร้อยละ 14.29 อาชีพรับราชการจำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 8.07 แม่บ้าน จำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 4.97 ทำงานบริษัท 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.62 และไม่มีประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจ

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำหนักหญิงจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
ของบิดามารดา

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 4000 บาท	56	34.78
4000 - 5000 บาท	43	26.71
5000 - 6000 บาท	16	9.94
6000 - 7000 บาท	6	3.73
7000 - 8000 บาท	4	2.48
8000 - 9000 บาท	8	4.97
9000 - 10000 บาท	15	9.32
สูงกว่า 10000 บาท	13	8.07
รวม	161	100.00

จากตาราง 11 แสดงว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดาส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยน้อยกว่า 4000 บาท จำนวน 56 คนคิดเป็นร้อยละ 34.78 รองลงมามีรายได้เฉลี่ย 4000 - 5000 บาท จำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ 26.71 และรายได้ 5000 - 6000 บาท จำนวน 16 คนคิดเป็นร้อยละ 9.94 และรายได้ 7000-8000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุด 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.48

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงจำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับการเป็นนักกีฬาของบิดามารดา

ประสบการณ์เกี่ยวกับการเป็น นักกีฬาของบิดามารดา	จำนวน	ร้อยละ
บิดาเคยเป็นนักกีฬา	22	13.66
บิดาไม่เคยเป็นนักกีฬา	139	86.34
รวม	161	100.00
มารดาเคยเป็นนักกีฬา	13	8.07
มารดาไม่เคยเป็นนักกีฬา	148	91.93
รวม	161	100.00

จากตาราง 12 แสดงว่า บิดามารดาของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นนักกีฬา บิดาจำนวน 139 คนคิดเป็นร้อยละ 86.34 มารดาจำนวน 148 คนคิดเป็นร้อยละ 91.93 และบิดาเคยเป็นนักกีฬามีจำนวน 22 คนคิดเป็นร้อยละ 13.66 มารดาเคยเป็นนักกีฬามีจำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 8.07

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำหนักหญิงจำแนกตามระยะเวลาในการเล่นกีฬาว่ายน้ำหนัก

ระยะเวลาในการเล่น	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	43	26.71
1 ปี	48	29.81
2 ปี	31	19.26
3 ปี	15	9.32
4 ปี	18	11.18
5 ปี	2	1.24
6 ปี	2	1.24
7 ปี	1	0.62
มากกว่า 7 ปี	1	0.62
รวม	161	100.00

จากตาราง 13 แสดงว่านักกีฬาว่ายน้ำหนักหญิงส่วนใหญ่เล่นกีฬาว่ายน้ำหนักมาเป็นระยะเวลา 1 ปี จำนวน 48 คนคิดเป็นร้อยละ 26.81 รองลงมาน้อยกว่า 1 ปีจำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ 26.71 เล่นมาแล้วเป็นระยะเวลา 2 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 19.26 และเล่นมาแล้วเป็นระยะเวลา 7 ปีกับมากกว่า 7 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดเท่ากันคือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.62

ตาราง 14 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำที่เกณฑ์จําแนกตามอาชีพในปัจจุบัน

อาชีพปัจจุบันของนักกีฬา	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	2	1.24
รัฐวิสาหกิจ	-	-
บริษัท	2	1.24
รับจ้าง	2	1.24
ค้าขาย	-	-
เกษตรกร	-	-
ว่างงาน	19	11.80
นักเรียน นักศึกษา	136	84.48
รวม	161	100.00

จากตาราง 14 แสดงว่า นักกีฬาว่ายน้ำที่เกณฑ์ส่วนใหญ่ยังไม่ประกอบอาชีพ ยังเป็นนักเรียนนักศึกษา จำนวน 136 คนคิดเป็นร้อยละ 84.48 รองลงมาว่างงานจำนวน 19 คนคิดเป็นร้อยละ 11.80 ประกอบอาชีพรับราชการจำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 1.24 ทำงานบริษัท 2 คนคิดเป็นร้อยละ 1.24 รับจ้างจำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 1.24 ไม่มีประกอบอาชีพ รัฐวิสาหกิจ ค้าขายและเกษตรกร

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจของนักกีฬาว่ายน้ำหญิงทั้งหมด

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ	$\bar{X}$	S.D	ระดับของ แรงจูงใจ
1. รักและสนใจกีฬาว่ายน้ำ.....	2.85	0.77	มาก
2. เป็นกีฬาที่เล่นง่าย.....	2.34	0.84	น้อย
3. มีความถนัดในการยกน้ำหนักมาตั้งแต่เด็ก.....	1.39	0.63	น้อยที่สุด
4. เล่นกีฬายกน้ำหนักได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ.....	2.84	0.85	มาก
5. เล่นด้วยความจำเป็น.....	1.62	0.66	น้อย
6. ชอบสภาวะความเครียดที่เกิดจากการเล่นกีฬายกน้ำหนัก.....	1.44	0.57	น้อยที่สุด
7. ชอบการแข่งขัน ไม่ว่าจะแข่งกับตนเองหรือว่าแข่งกับคนอื่น.....	3.03	0.81	มาก
8. ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬายกน้ำหนัก	3.30	0.73	มาก
รวม	2.35	0.73	น้อย

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาว่ายน้ำหญิงมีแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.35$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X} = 3.30$) รองลงมาคือชอบการแข่งขัน ไม่ว่าจะแข่งกับตนเองหรือแข่งกับคนอื่น ($\bar{X} = 3.03$) และแรงจูงใจที่มีน้อยที่สุดคือมีความถนัดในการยกน้ำหนักมาตั้งแต่เด็ก ($\bar{X} = 1.39$) และชอบสภาวะความเครียดที่เกิดจากการเล่นกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X} = 1.44$)

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความคิดเห็น
เกี่ยวกับตนเองของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงทั้งหมด

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง	$\bar{X}$	S.D	ระดับของ แรงจูงใจ
1. มีความรู้สึกตื่นเต้นดีในขณะทำการแข่งขัน.....	2.67	0.65	มาก
2. ชอบทำอะไรที่ท้าทายความสามารถ.....	2.90	0.86	มาก
3. เชื่อว่าการเป็นนักกีฬาเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ.....	3.14	1.08	มาก
4. เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความสามารถ พิเศษ.....	2.98	0.89	มาก
5. เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จ ในการเล่นกีฬายกน้ำหนัก.....	2.62	0.90	มาก
6. เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่สามารถกระตุ้นให้ เป็นคนที่มีความมุ่งมั่นพยายามและส่งเสริมความเป็น ตัวของตัวเอง.....	3.10	0.97	มาก
7. ไม่ชอบทำอะไรตามอย่างคนอื่น.....	2.78	0.85	มาก
8. ไม่ชอบเล่นกีฬาประเภททีม.....	2.41	0.97	น้อย
รวม	2.82	0.89	มาก

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬายกน้ำหนักหญิงมีแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.82$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือเชื่อว่าการเป็นนักกีฬาเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ ($\bar{X} = 3.14$) รองลงมาคือ เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่สามารถกระตุ้นให้ เป็นคนที่มีความมุ่งมั่นพยายามและส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง ($\bar{X} = 3.10$) และแรงจูงใจที่มีน้อยมีข้อเดียวคือ ไม่ชอบเล่นกีฬาประเภททีม ($\bar{X} = 2.41$)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
ของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงทั้งหมด

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	$\bar{X}$	S.D	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ต้องการเอาใจใ้ติดตามตาและญาติพี่น้อง.....	1.46	1.04	น้อยที่สุด
2. มีผู้แนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีร่างกายเหมาะสม	2.14	1.01	น้อย
3. มีผู้แนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีโอกาสก้าวหน้า..	2.77	0.98	มาก
4. ติดตามตามมีความภูมิใจที่ข้าพเจ้าเป็นนักกีฬา ยกร้านัก.....	2.75	0.96	มาก
5. มีความประทับใจในตัวผู้ฝึกสอน.....	3.40	0.74	มาก
6. มีความนิยมชมชอบนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จและ ต้องการยึดเป็นแบบอย่าง.....	3.31	0.75	มาก
7. ต้องการมีเพื่อน.....	2.75	0.75	มาก
8. ต้องการที่จะลดค่าสปรมาทของคนบางคน.....	2.49	1.06	น้อย
รวม	2.63	0.91	มาก

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงมีแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.63$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือ มีความประทับใจ
ในตัวผู้ฝึกสอน ($\bar{X} = 3.40$) รองลงมาคือ มีความนิยมชมชอบนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ
และต้องการยึดเป็นแบบอย่าง ($\bar{X} = 3.31$) ส่วนแรงจูงใจที่มีน้อยที่สุดคือ ต้องการเอาใจ
ติดตามตาและญาติพี่น้อง ($\bar{X} = 1.46$)

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย
ของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงทั้งหมด

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านสุขภาพอนามัย	$\bar{X}$	S.D	ระดับของ แรงจูงใจ
1. กีฬายกน้ำหนักทำให้มีร่างกายที่สมบูรณ์และแข็งแรง..	3.29	0.58	มาก
2. ต้องการความสนุกสนานและความเพลิดเพลินในการ ออกกำลังกาย.....	2.95	0.82	มาก
3. ต้องการออกกำลังกายแบบแปลกๆและท้าทาย.....	2.56	1.02	มาก
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธี.....	3.19	0.79	มาก
5. เคยมีร่างกายที่อ่อนแอจึงตัดสินใจเล่นเพื่อพัฒนา ร่างกาย.....	2.21	1.02	น้อย
6. อยากมีกล้ามเนื้อที่สวยงาม.....	2.18	1.07	น้อย
7. ทำให้มีสมาธิและความเชื่อมั่นในตนเอง.....	3.21	0.58	มาก
8. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพ ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง อยู่เสมอ.....	3.44	0.65	มาก
รวม	2.87	0.81	มาก

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงมีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.87$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือ ต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.44$) รองลงมาคือ กีฬายกน้ำหนักทำให้มีร่างกายที่สมบูรณ์และแข็งแรง ($\bar{X} = 3.29$) ส่วนแรงจูงใจที่มีน้อย 2 อันดับ คือ อยากมีกล้ามเนื้อที่สวยงาม ($\bar{X} = 2.18$) และเคยมีร่างกายที่อ่อนแอจึงตัดสินใจเล่นเพื่อพัฒนาร่างกาย ($\bar{X} = 2.21$)

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านรายได้และ
ผลประโยชน์ของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงทั้งหมด

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์	$\bar{X}$	S.D	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง.....	2.63	1.02	มาก
2. ต้องการได้รับเงินและสิ่งของเป็นรางวัลตอบแทน..	2.42	1.02	น้อย
3. ต้องการได้คะแนนดีในวิชาพลศึกษา.....	1.96	0.93	น้อย
4. เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงานให้การสนับสนุน.....	2.27	0.90	น้อย
5. เห็นว่าเป็นกีฬาที่ไม่สิ้นเปลือง.....	2.75	0.79	มาก
6. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการไปแข่งขัน	3.22	0.71	มาก
7. สถานที่ฝึกซ้อมอยู่ใกล้บ้านจึงสะดวกต่อการฝึกซ้อม..	2.16	1.02	น้อย
8. มีอุปกรณ์ในการออกกำลังกายให้เลือกเล่นมากขึ้น..	2.42	0.64	น้อย
รวม	2.47	0.87	น้อย

จากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงทั้งหมดมีแรงจูงใจด้านรายได้และ
ผลประโยชน์เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.47$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือ
มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการไปแข่งขัน ($\bar{X} = 3.22$) รองลงมาคือเห็นว่าเป็น
กีฬาที่ไม่สิ้นเปลือง ($\bar{X} = 2.75$) ส่วนแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ต้องการได้คะแนนดี
ในวิชาพลศึกษา ($\bar{X} = 1.96$)

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง
ของนักกีฬาชนน้าหนักหญิงทั้งหมด

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	$\bar{X}$	S.D	ระดับของ แรงจูงใจ
1. อยากได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ และอยากเป็นผู้ มีเกียรติในวงสังคม.....	2.49	0.83	น้อย
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง.....	3.00	0.97	มาก
3. สามารถทำชื่อเสียง ให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูล และ ประเทศชาติ.....	2.86	0.96	มาก
4. มีโอกาสเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติได้ง่าย.....	2.19	0.83	น้อย
5. อยากได้รับสิทธิพิเศษต่างๆในการเข้าร่วมกิจกรรม ในสังคม.....	2.42	0.80	น้อย
6. มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้สถิติของแชมป์เก่า เป็นพื้นฐาน.....	2.33	0.79	น้อย
7. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย.....	2.41	0.78	น้อย
8. คิดว่าการทำอะไรที่แปลกจากคนอื่นจะมีชื่อเสียง ได้ง่าย.....	2.06	0.92	น้อย
รวม	2.47	0.86	น้อย

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาชนน้าหนักหญิงมีแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง
เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.47$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือ มีความใฝ่ฝันที่จะเป็น
นักกีฬาที่มีชื่อเสียง ($\bar{X} = 3.00$) รองลงมาคือ สามารถทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูล
และประเทศชาติ ($\bar{X} = 2.86$) ส่วนแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีโอกาสเป็นนักกีฬา
ตัวแทนทีมชาติได้ง่าย ($\bar{X} = 2.19$)

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงทั้งหมด

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	$\bar{X}$	S.D	ระดับของ แรงจูงใจ
1. มีผู้สนับสนุนและส่งเสริม.....	2.58	0.80	มาก
2. เห็นว่ามีช่องทางในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น....	2.72	0.88	มาก
3. ต้องการมีโอกาสดำรงตำแหน่งเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา หรือครูพลศึกษา.....	2.61	0.99	มาก
4. เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม.....	2.80	0.80	มาก
5. ประสบความสำเร็จในการทดลองเล่นครั้งแรก.....	2.78	0.76	มาก
6. มีคนเลือกเล่นน้อย.....	3.14	0.86	มาก
7. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี.....	2.11	0.75	น้อย
8. มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ.....	2.13	0.75	น้อย
รวม	2.60	0.82	มาก

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงทั้งหมดมีแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.60$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือ มีคนเลือกเล่นน้อย ($\bar{X} = 3.14$) รองลงมาคือ เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม ($\bar{X} = 2.80$) ส่วนแรงจูงใจที่มีน้อยคือมีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี ($\bar{X} = 2.11$) และมีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ ($\bar{X} = 2.13$)

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจของนักกีฬาว่ายน้ำหนักหญิงระดับเยาวชน

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ	$\bar{X}$	S.D	ระดับของ แรงจูงใจ
1. รักและสนใจกีฬายกน้ำหนัก.....	2.81	0.80	มาก
2. เป็นกีฬาที่เล่นง่าย.....	2.47	0.82	น้อย
3. มีความถนัดในการยกน้ำหนักมาตั้งแต่เด็ก.....	1.45	0.62	น้อยที่สุด
4. เล่นกีฬายกน้ำหนักได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ.....	2.92	0.74	มาก
5. เล่นด้วยความจำเป็น.....	1.72	0.67	น้อย
6. ชอบสภาวะความเครียดที่เกิดจากการเล่นกีฬายกน้ำหนัก.....	1.47	0.58	น้อยที่สุด
7. ชอบการแข่งขัน ไม่ว่าจะแข่งกับตนเองหรือว่าแข่งกับคนอื่น.....	2.94	0.86	มาก
8. ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬายกน้ำหนัก....	3.31	0.73	มาก
รวม	2.38	0.72	น้อย

จากตาราง 22 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาว่ายน้ำหนักหญิงระดับเยาวชนมีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.38$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือ ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X} = 3.31$) รองลงมาคือ ชอบการแข่งขัน ไม่ว่าจะแข่งกับตนเองหรือแข่งกับคนอื่น ($\bar{X} = 2.94$) และแรงจูงใจที่มีน้อยที่สุดคือ มีความถนัดในการยกน้ำหนักมาตั้งแต่เด็ก ($\bar{X} = 1.45$) และชอบสภาวะความเครียดที่เกิดจากการเล่นกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X} = 1.47$)

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความคิดเห็น
เกี่ยวกับตนเองของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับเยาวชน

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง	$\bar{X}$	S.D	ระดับของ แรงจูงใจ
1. มีความรู้สึกตื่นเต้นดีในขณะทำการแข่งขัน.....	2.64	0.61	มาก
2. ชอบทำอะไรที่ท้าทายความสามารถ.....	2.84	0.79	มาก
3. เชื่อว่าการเป็นนักกีฬาเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ.....	3.11	1.09	มาก
4. เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความสามารถ พิเศษ.....	2.77	0.81	มาก
5. เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จ ในการเล่นกีฬายกน้ำหนัก.....	2.51	0.81	มาก
6. เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่สามารถกระตุ้นให้ เป็นคนที่มีความมุ่งมั่นพยายามและส่งเสริมความเป็น ตัวของตัวเอง.....	3.18	0.90	มาก
7. ไม่ชอบทำอะไรตามอย่างคนอื่น.....	2.52	0.88	มาก
8. ไม่ชอบเล่นกีฬาประเภททีม.....	2.25	0.91	น้อย
รวม	2.72	0.85	มาก

จากตาราง 23 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับเยาวชนมีแรงจูงใจด้าน
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.72$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับ
แรกคือ เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่สามารถกระตุ้นให้เป็นคนที่มีความมุ่งมั่นพยายามและ
ส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง ($\bar{X} = 3.18$) รองลงมาคือ เชื่อว่าการเป็นนักกีฬาเป็นสิ่งที่
น่าภาคภูมิใจ ($\bar{X} = 3.11$) ส่วนแรงจูงใจที่น้อยคือ ไม่ชอบกีฬาประเภททีม ($\bar{X} = 2.25$)

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
ของนักกีฬาว่ายน้ำเทควันโดระดับเยาวชน

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	$\bar{X}$	S.D	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ต้องการเอาใจไปตามารด และญาติพี่น้อง.....	1.35	0.59	น้อยที่สุด
2. มีผู้แนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีร่างกายเหมาะสม	1.92	0.83	น้อย
3. มีผู้แนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีโอกาสก้าวหน้า..	2.87	0.88	มาก
4. บิดามารดามีความภูมิใจที่ข้าพเจ้าเป็นนักกีฬา ยกล้ำหนัก.....	2.74	0.87	มาก
5. มีความประทับใจในตัวผู้ฝึกสอน.....	3.45	0.71	มาก
6. มีความนิยมชมชอบนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จและ ต้องการยึดเป็นแบบอย่าง.....	3.30	0.76	มาก
7. ต้องการมีเพื่อน.....	2.65	0.72	มาก
8. ต้องการที่จะลบคำสบประมาทของคนบางคน.....	2.28	1.03	น้อย
รวม	2.57	0.79	มาก

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาว่ายน้ำเทควันโดระดับเยาวชนมีแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.57$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือมีความประทับใจในตัวผู้ฝึกสอน ($\bar{X} = 3.45$) รองลงมาคือมีความนิยมชมชอบนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จและต้องการยึดเป็นแบบอย่าง ($\bar{X} = 3.3$) ส่วนแรงจูงใจที่มีน้อยที่สุดคือต้องการเอาใจไปตามารดและญาติพี่น้อง ($\bar{X} = 1.35$)

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับเยาวชน

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย	$\bar{X}$	S.D	ระดับของแรงจูงใจ
1. กีฬายกน้ำหนักทำให้มีร่างกายที่สมบูรณ์และแข็งแรง...	3.28	0.56	มาก
2. ต้องการความสนุกสนานและความเพลิดเพลินในการออกกำลังกาย.....	2.80	0.82	มาก
3. ต้องการออกกำลังกายแบบแปลกๆและท้าทาย.....	2.41	0.94	น้อย
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธี.....	2.98	0.90	มาก
5. เคยมีร่างกายที่อ่อนแอจึงตัดสินใจเล่นเพื่อพัฒนาร่างกาย.....	2.12	0.99	น้อย
6. อยากมีกล้ามเนื้อที่สวยงาม.....	1.92	0.92	น้อย
7. ทำให้มีสมาธิและความเชื่อมั่นในตนเอง.....	3.07	0.54	มาก
8. ต้องการดูแลสุขภาพ使自己มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ.....	3.38	0.64	มาก
รวม	2.74	0.78	มาก

จากตาราง 25 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับเยาวชนมีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.74$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือต้องการดูแลสุขภาพ使自己มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.38$) รองลงมาคือกีฬายกน้ำหนักทำให้มีร่างกายที่สมบูรณ์และแข็งแรง ($\bar{X} = 3.28$) ส่วนแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคืออยากมีกล้ามเนื้อที่สวยงาม ($\bar{X} = 1.92$)

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านรายได้และ
ผลประโยชน์ของนักกีฬาที่ยกน้ำหนักหญิงระดับเยาวชน

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์	$\bar{X}$	S.D	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง.....	2.62	0.96	มาก
2. ต้องการได้รับเงินและสิ่งของเป็นรางวัลตอบแทน..	2.41	1.02	น้อย
3. ต้องการได้คะแนนดีในวิชาพลศึกษา.....	1.97	0.86	น้อย
4. เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงานให้การสนับสนุน.....	2.24	0.80	น้อย
5. เห็นว่าเป็นกีฬาที่ไม่สิ้นเปลือง.....	2.65	0.69	มาก
6. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการไปแข่งขัน	3.01	0.97	มาก
7. สถานที่ฝึกซ้อมอยู่ใกล้บ้านจึงสะดวกต่อการฝึกซ้อม..	2.14	0.92	น้อย
8. มีอุปกรณ์ในการออกกำลังกายให้เล่นมากขึ้น..	2.31	0.57	น้อย
รวม	2.41	0.84	น้อย

จากตาราง 26 แสดงให้เห็นว่านักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับเยาวชนมีแรงจูงใจด้าน
รายได้และผลประโยชน์เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.41$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรก
คือ มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการไปแข่งขัน ($\bar{X} = 3.01$) รองลงมาคือเห็นว่า
เป็นกีฬาที่ไม่สิ้นเปลือง ($\bar{X} = 2.65$) ส่วนแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ต้องการได้
คะแนนดีในวิชาพลศึกษา ($\bar{X} = 1.97$)

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง
ของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับเยาวชน

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง	$\bar{X}$	S.D	ระดับของ แรงจูงใจ
1. อยากได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ และอยากเป็นผู้ มีเกียรติในวงสังคม.....	2.30	0.72	น้อย
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง.....	2.78	0.95	มาก
3. สามารถทำชื่อเสียง ให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูล และ ประเทศชาติ.....	2.80	0.91	มาก
4. มีโอกาสเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติได้ง่าย.....	2.14	0.64	น้อย
5. อยากได้รับสิทธิพิเศษต่างๆในการเข้าร่วมกิจกรรม ในสังคม.....	2.41	0.73	น้อย
6. มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้สถิติของแชมป์เก่า เป็นพื้นฐาน.....	2.15	0.73	น้อย
7. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย.....	2.30	0.72	น้อย
8. คิดว่าการทำอะไรที่แปลกจากคนอื่นจะมีชื่อเสียง ได้ง่าย.....	2.07	0.78	น้อย
รวม	2.36	0.77	น้อย

จากตาราง 27 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับเยาวชนมีแรงจูงใจด้านเกียรตินิยมชื่อเสียงเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.36$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือสามารถทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูลและประเทศชาติ ($\bar{X} = 2.80$) รองลงมาคือมีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง ($\bar{X} = 2.78$) ส่วนแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือคิดว่าการทำอะไรที่แปลกจากคนอื่นจะมีชื่อเสียงได้ง่าย ($\bar{X} = 2.07$)

ตาราง 28 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาเยาวชนนักกีฬาหญิงระดับเยาวชน

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	$\bar{X}$	S.D	ระดับของ แรงจูงใจ
1. มีผู้สนับสนุนและส่งเสริม.....	2.54	0.71	มาก
2. เห็นว่ามีช่องทางในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น....	2.81	0.88	มาก
3. ต้องการมีโอกาสดำรงตำแหน่งเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา หรือครูพลศึกษา.....	2.51	1.00	มาก
4. เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม.....	2.74	0.82	มาก
5. ประสบความสำเร็จในการทดลองเล่นครั้งแรก.....	2.85	0.70	มาก
6. มีคนเลือกเล่นน้อย.....	3.21	0.74	มาก
7. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี.....	2.28	1.25	น้อย
8. มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ.....	2.07	0.68	น้อย
รวม	2.62	0.84	มาก

จากตาราง 28 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาเยาวชนนักกีฬาหญิงระดับเยาวชนมีแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.62$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือ มีคนเลือกเล่นน้อย ($\bar{X} = 3.21$) รองลงมาคือ ประสบความสำเร็จในการทดลองเล่นครั้งแรก ($\bar{X} = 2.85$) ส่วนแรงจูงใจที่มีน้อยคือ มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ ($\bar{X} = 2.07$) และมีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี ($\bar{X} = 2.28$)

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับประชาชน

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ	$\bar{X}$	S.D	ระดับของ แรงจูงใจ
1. รักและสนใจกีฬายกน้ำหนัก.....	2.85	0.70	มาก
2. เป็นกีฬาที่เล่นง่าย.....	2.31	0.82	น้อย
3. มีความถนัดในการยกน้ำหนักมาตั้งแต่เด็ก.....	1.36	0.65	น้อยที่สุด
4. เล่นกีฬายกน้ำหนักได้ดีกว่ากีฬานิตอื่นๆ.....	2.71	0.93	มาก
5. เล่นด้วยความจำเป็น.....	1.51	0.59	น้อย
6. ชอบสภาวะความเครียดที่เกิดจากการเล่นกีฬายกน้ำหนัก.....	1.43	0.59	น้อยที่สุด
7. ชอบการแข่งขัน ไม่ว่าจะแข่งกับตนเองหรือว่าแข่งกับคนอื่น.....	3.08	0.77	มาก
8. ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬายกน้ำหนัก....	3.28	0.70	มาก
รวม	2.31	0.71	น้อย

จากตาราง 29 แสดงให้เห็นว่านักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับประชาชนมีแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.31$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือ ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X} = 3.28$) รองลงมาคือ ชอบการแข่งขัน ไม่ว่าจะแข่งกับตนเองหรือแข่งกับคนอื่น ($\bar{X} = 3.08$) และแรงจูงใจที่มีน้อยที่สุดคือมีความถนัดในการยกน้ำหนักมาตั้งแต่เด็ก ($\bar{X} = 1.36$) และชอบสภาวะความเครียดที่เกิดจากการเล่นกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X} = 1.43$)

ตาราง 30 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับประชาชน

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง	$\bar{X}$	S.D	ระดับของ แรงจูงใจ
1. มีความรู้สึกตื่นเต้นดีในขณะทำการแข่งขัน.....	2.68	0.66	มาก
2. ชอบทำอะไรที่ท้าทายความสามารถ.....	2.92	0.89	มาก
3. เชื่อว่าการเป็นนักกีฬาเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ.....	3.17	1.07	มาก
4. เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความสามารถพิเศษ.....	3.09	0.93	มาก
5. เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬายกน้ำหนัก.....	2.65	0.94	มาก
6. เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่สามารถกระตุ้นให้เป็นคนที่มีความมุ่งมั่นพยายามและส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง.....	3.01	1.01	มาก
7. ไม่ชอบทำอะไรตามอย่างคนอื่น.....	2.98	0.77	มาก
8. ไม่ชอบเล่นกีฬาประเภททีม.....	2.56	1.03	มาก
รวม	2.88	0.91	มาก

จากตาราง 30 แสดงให้เห็นว่านักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับประชาชนมีแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.88$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือ เชื่อว่าการเป็นนักกีฬาเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ ($\bar{X} = 3.17$) รองลงมาคือ เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความสามารถพิเศษ ($\bar{X} = 3.09$)

ตาราง 31 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
ของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับประชาชน

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	$\bar{X}$	S.D	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ต้องการเอาใจบิตามารดาและญาติพี่น้อง.....	1.42	0.80	น้อยที่สุด
2. มีผู้แนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีร่างกายเหมาะสม	2.24	1.10	น้อย
3. มีผู้แนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีโอกาสก้าวหน้า..	2.69	1.06	มาก
4. บิตามารดามีความภูมิใจที่ข้าพเจ้าเป็นนักกีฬา ว่ายน้ำ.....	2.69	1.00	มาก
5. มีความประทับใจในตัวผู้ฝึกสอน.....	3.42	0.73	มาก
6. มีความนิยมชมชอบนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จและ ต้องการยึดเป็นแบบอย่าง.....	3.30	0.74	มาก
7. ต้องการมีเพื่อน.....	2.79	0.76	มาก
8. ต้องการที่จะลบคำสบประมาทของคนบางคน.....	2.65	1.06	มาก
รวม	2.65	0.90	มาก

จากตาราง 31 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับประชาชนมีแรงจูงใจด้าน
บุคคลที่เกี่ยวข้องเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.65$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือ
มีความประทับใจในตัวผู้ฝึกสอน ($\bar{X} = 3.42$) รองลงมาคือ มีความนิยมชมชอบนักกีฬาที่
ประสบความสำเร็จและต้องการยึดเป็นแบบอย่าง ($\bar{X} = 3.30$) ส่วนแรงจูงใจที่มีน้อยที่สุด
คือต้องการเอาใจบิตามารดาและญาติพี่น้อง ($\bar{X} = 1.42$)

ตาราง 32 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย
ของนักกีฬาเยาวชนนักกีฬาทุกระดับประชาชน

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านสุขภาพอนามัย	$\bar{X}$	S.D	ระดับของ แรงจูงใจ
1. กีฬายกน้ำหนักทำให้มีร่างกายที่สมบูรณ์และแข็งแรง...	3.29	0.61	มาก
2. ต้องการความสนุกสนานและความเพลิดเพลินในการ ออกกำลังกาย.....	3.07	0.78	มาก
3. ต้องการออกกำลังกายแบบแปลกๆและท้าทาย.....	2.65	1.11	มาก
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธี.....	3.34	0.67	มาก
5. เคยมีร่างกายที่อ่อนแอจึงตัดสินใจเล่นเพื่อพัฒนา ร่างกาย.....	2.30	1.06	น้อย
6. อยากมีกล้ามเนื้อที่สวยงาม.....	2.36	1.13	น้อย
7. ทำให้มีสมาธิและความเชื่อมั่นในตนเอง.....	3.28	0.59	มาก
8. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพ ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง อยู่เสมอ.....	3.48	0.68	มาก
รวม	2.97	0.82	มาก

จากตาราง 32 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาเยาวชนนักกีฬาทุกระดับประชาชนมีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.97$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.48$) รองลงมาคือ ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธี ($\bar{X} = 3.34$) ส่วนแรงจูงใจที่มีน้อยคือ เคยมีร่างกายที่อ่อนแอจึงตัดสินใจเล่นเพื่อพัฒนาร่างกาย ($\bar{X} = 2.30$) และอยากมีกล้ามเนื้อที่สวยงาม ($\bar{X} = 2.36$)

ตาราง 33 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านรายได้และ
ผลประโยชน์ของนักกีฬาจากน้ำหนักรับรู้ระดับประชาชน

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์	$\bar{X}$	S.D	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง.....	2.57	1.08	มาก
2. ต้องการได้รับเงินและสิ่งของเป็นรางวัลตอบแทน..	2.35	1.01	น้อย
3. ต้องการได้คะแนนดีในวิชาพลศึกษา.....	1.90	0.96	น้อย
4. เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงานให้การสนับสนุน.....	2.26	0.96	น้อย
5. เห็นว่าเป็นกีฬาที่ไม่สิ้นเปลือง.....	2.86	0.85	มาก
6. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการไปแข่งขัน	3.26	0.64	มาก
7. สถานที่ฝึกซ้อมอยู่ใกล้บ้านจึงสะดวกต่อการฝึกซ้อม..	2.10	1.05	น้อย
8. มีอุปกรณ์ในการออกกำลังกายให้เล่นเล่นมากขึ้น..	2.46	0.67	น้อย
รวม	2.47	0.90	น้อย

จากตาราง 33 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาจากน้ำหนักรับรู้ระดับประชาชนมีแรงจูงใจด้าน
รายได้และผลประโยชน์เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.47$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรก
คือมีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการไปแข่งขัน ($\bar{X} = 3.26$) รองลงมาคือ เห็นว่า
เป็นกีฬาที่ไม่สิ้นเปลือง ($\bar{X} = 2.86$) ส่วนแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ต้องการได้
คะแนนดีในวิชาพลศึกษา ($\bar{X} = 1.90$)

ตาราง 34 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านเกียรติยศ
ชื่อเสียงของนักกีฬาว่ายน้ำหญิงระดับประชาชน

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	$\bar{X}$	S.D	ระดับของ แรงจูงใจ
1. อยากได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ และอยากเป็นผู้ มีเกียรติในวงสังคม.....	2.62	0.89	มาก
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง.....	3.12	0.97	มาก
3. สามารถทำชื่อเสียง ให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูล และ ประเทศชาติ.....	2.84	1.01	มาก
4. มีโอกาสเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติได้ง่าย.....	2.18	0.95	น้อย
5. อยากได้รับสิทธิพิเศษต่างๆในการเข้าร่วมกิจกรรม ในสังคม.....	2.40	0.82	น้อย
6. มองเห็นโอกาสที่จะชนะ โดยใช้สถิติของแชมป์เก่า เป็นพื้นฐาน.....	2.40	0.79	น้อย
7. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย.....	2.45	0.81	น้อย
8. คิดว่าการทำอะไรที่แปลกจากคนอื่นจะมีชื่อเสียง ได้ง่าย.....	2.04	1.01	น้อย
รวม	2.50	0.90	น้อย

จากตาราง 34 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาว่ายน้ำหญิงระดับประชาชนมีแรงจูงใจด้าน
เกียรติยศชื่อเสียงเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.50$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือ
มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง ($\bar{X} = 3.12$) รองลงมาคือ สามารถทำชื่อเสียงให้
แก่ตนเอง วงศ์ตระกูลและประเทศชาติ ($\bar{X} = 2.84$) ส่วนแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ
คิดว่าทำอะไรที่แปลกจากคนอื่นจะมีชื่อเสียงได้ง่าย ($\bar{X} = 2.04$)

ตาราง 35 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับประชาชน

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	$\bar{X}$	S.D	ระดับของ แรงจูงใจ
1. มีผู้สนับสนุนและส่งเสริม.....	2.58	0.85	มาก
2. เห็นว่ามีช่องทางในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น....	2.65	0.84	มาก
3. ต้องการมีโอกาสดำรงตำแหน่งเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา หรือครูพลศึกษา.....	2.67	1.00	มาก
4. เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม.....	2.81	0.78	มาก
5. ประสบความสำเร็จในการทดลองเล่นครั้งแรก.....	2.63	0.77	มาก
6. มีคนเลือกเล่นน้อย.....	3.12	0.93	มาก
7. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี.....	2.02	0.76	น้อย
8. มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ.....	2.07	0.74	น้อย
รวม	2.56	0.83	มาก

จากตาราง 35 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับประชาชนมีแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.56$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือ มีคนเลือกเล่นน้อย ($\bar{X} = 3.12$) รองลงมาคือเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม ($\bar{X} = 2.81$) ส่วนแรงจูงใจที่มีน้อยคือ มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี ($\bar{X} = 2.02$) และมีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ ($\bar{X} = 2.07$)

ตาราง 36 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับทีมชาติ

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. รักและสนใจกีฬายกน้ำหนัก.....	3.22	1.09	มาก
2. เป็นกีฬาที่เล่นง่าย.....	1.66	0.86	น้อย
3. มีความถนัดในการยกน้ำหนักมาตั้งแต่เด็ก.....	1.11	0.33	น้อยที่สุด
4. เล่นกีฬายกน้ำหนักได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ.....	3.33	0.70	มาก
5. เล่นด้วยความจำเป็น.....	1.77	0.97	น้อย
6. ชอบสภาวะความเครียดที่เกิดจากการเล่นกีฬายกน้ำหนัก.....	1.22	0.44	น้อยที่สุด
7. ชอบการแข่งขัน ไม่ว่าจะแข่งกับตนเองหรือว่าแข่งกับคนอื่น.....	3.33	0.70	มาก
8. ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬายกน้ำหนัก....	3.44	1.01	มาก
รวม	2.37	0.76	น้อย

จากตาราง 36 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับทีมชาติมีแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.37$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X} = 3.44$) รองลงมาคือเล่นกีฬายกน้ำหนักได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่นๆและชอบการแข่งขัน ไม่ว่าจะแข่งกับตนเองหรือว่าแข่งกับคนอื่น ($\bar{X} = 3.33$) ส่วนแรงจูงใจที่มีน้อยที่สุดคือ มีความถนัดในการยกน้ำหนักมาตั้งแต่เด็ก ($\bar{X} = 1.11$) และชอบสภาวะความเครียดที่เกิดจากการเล่นกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X} = 1.22$)

ตาราง 37 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับทีมชาติ

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1. มีความรู้สึกตื่นเต้นดีในขณะที่ทำการแข่งขัน.....	2.77	0.97	มาก
2. ชอบทำอะไรที่ท้าทายความสามารถ.....	3.11	1.16	มาก
3. เชื่อว่าการเป็นนักกีฬาเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ.....	3.11	1.26	มาก
4. เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความสามารถพิเศษ.....	3.66	0.50	มากที่สุด
5. เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬายกน้ำหนัก.....	3.11	1.05	มาก
6. เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่สามารถกระตุ้นให้เป็นคนที่มีความมุ่งมั่นพยายามและส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง.....	3.33	1.11	มาก
7. ไม่ชอบทำอะไรตามอย่างคนอื่น.....	3.00	0.86	มาก
8. ไม่ชอบเล่นกีฬาประเภททีม.....	2.33	0.86	น้อย
รวม	3.05	0.97	มาก

จากตาราง 37 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับทีมชาติมีแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.05$) และแรงจูงใจที่มีมากที่สุดคือ เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความสามารถพิเศษ ($\bar{X} = 3.66$) รองลงมาคือ เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่สามารถกระตุ้นให้เป็นคนที่มีความมุ่งมั่นพยายามและส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง ($\bar{X} = 3.33$) ส่วนแรงจูงใจที่มีน้อยคือไม่ชอบเล่นกีฬาประเภททีม ($\bar{X} = 2.33$)

ตาราง 38 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับทีมชาติ

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ต้องการเอาใจบิตามารดาและญาติพี่น้อง.....	1.55	1.01	น้อย
2. มีผู้แนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีร่างกายเหมาะสม	3.00	1.00	มาก
3. มีผู้แนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีโอกาสก้าวหน้า..	2.66	1.00	มาก
4. บิตามารดามีความภูมิใจที่ข้าพเจ้าเป็นนักกีฬา ยกรน้ำหนั.....	3.33	1.11	มาก
5. มีความประทับใจในตัวผู้ฝึกสอน.....	2.88	0.92	มาก
6. มีความนิยมชมชอบนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จและ ต้องการยึดเป็นแบบอย่าง.....	3.44	0.72	มาก
7. ต้องการมีเพื่อน.....	3.11	0.78	มาก
8. ต้องการที่จะลบคำสบประมาทของคนบางคน.....	2.55	1.13	มาก
รวม	2.81	0.95	มาก

จากตาราง 38 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับทีมชาติมีแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.81$) และแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือ มีความนิยมชมชอบนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จและต้องการยึดเป็นแบบอย่าง ($\bar{X} = 3.44$) รองลงมาคือ บิตามารดามีความภูมิใจที่ข้าพเจ้าเป็นนักกีฬาว่ายน้ำ ($\bar{X} = 3.33$) ส่วนแรงจูงใจที่มีน้อยคือ ต้องการเอาใจบิตามารดาและญาติพี่น้อง ($\bar{X} = 1.55$)

ตาราง 39 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านสุขภาวนามัย
ของนักกีฬาชกน้ำหนักหญิงระดับทีมชาติ

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านสุขภาวนามัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. กีฬาชกน้ำหนักทำให้มีร่างกายที่สมบูรณ์และแข็งแรง..	3.44	0.52	มาก
2. ต้องการความสนุกสนานและความเพลิดเพลินในการ ออกกำลังกาย.....	3.00	1.00	มาก
3. ต้องการออกกำลังกายแบบแปลกๆและท้าทาย.....	2.77	0.83	มาก
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธี.....	3.55	0.52	มากที่สุด
5. เคยมีร่างกายที่อ่อนแอจึงตัดสินใจเล่นเพื่อพัฒนา ร่างกาย.....	2.11	1.05	น้อย
6. อยากมีกล้ามเนื้อที่สวยงาม.....	2.44	1.23	น้อย
7. ทำให้มีสมาธิและความเชื่อมั่นในตนเอง.....	3.66	0.50	มากที่สุด
8. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพ ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง อยู่เสมอ.....	3.66	0.50	มากที่สุด
รวม	3.07	0.76	มาก

จากตาราง 39 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาชกน้ำหนักหญิงระดับทีมชาติมีแรงจูงใจด้าน
สุขภาวนามัย เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.07$) และแรงจูงใจที่มีมากที่สุดคือ ต้องการ
ดูแลรักษาสุขภาพให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ และทำให้มีสมาธิและความเชื่อมั่นในตนเอง
($\bar{X} = 3.66$) รองลงมาคือ ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธี ($\bar{X} = 3.55$)
ส่วนแรงจูงใจที่มีน้อยคือ เคยมีร่างกายที่อ่อนแอจึงตัดสินใจเล่นเพื่อพัฒนาร่างกาย
($\bar{X} = 2.11$) และอยากมีกล้ามเนื้อที่สวยงาม ($\bar{X} = 2.44$)

ตาราง 40 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านรายได้และ
ผลประโยชน์ของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับทีมชาติ

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง.....	3.22	0.83	มาก
2. ต้องการได้รับเงินและสิ่งของเป็นรางวัลตอบแทน..	3.11	1.05	มาก
3. ต้องการได้คะแนนดีในวิชาพลศึกษา.....	2.55	1.13	มาก
4. เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงานให้การสนับสนุน.....	2.55	1.01	มาก
5. เห็นว่าเป็นกีฬาที่ไม่สิ้นเปลือง.....	2.55	0.88	มาก
6. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการไปแข่งขัน	3.66	0.50	มากที่สุด
7. สถานที่ฝึกซ้อมอยู่ในใกล้บ้านจึงสะดวกต่อการฝึกซ้อม..	2.88	1.26	มาก
8. มีอุปกรณ์ในการออกกำลังกายให้เล่นเล่นมากขึ้น..	2.88	0.78	มาก
รวม	2.92	0.93	มาก

จากตาราง 40 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับทีมชาติมีแรงจูงใจด้าน
รายได้และผลประโยชน์เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.92$) และแรงจูงใจที่มีมากที่สุดคือ
มีโอกาสดำเนินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการไปแข่งขัน ($\bar{X} = 3.66$) รองลงมาคือต้องการ
ได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.22$)

ตาราง 41 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง
ของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับทีมชาติ

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. อยากได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ และอยากเป็นผู้ มีเกียรติในวงสังคม.....	2.88	0.78	มาก
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง.....	3.55	0.72	มากที่สุด
3. สามารถทำชื่อเสียง ให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูล และ ประเทศชาติ.....	3.66	0.50	มากที่สุด
4. มีโอกาสเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติได้ง่าย.....	2.66	0.86	มาก
5. อยากได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรม ในสังคม.....	2.77	1.09	มาก
6. มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้สถิติของแชมป์เก่า เป็นพื้นฐาน.....	3.11	0.60	มาก
7. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย.....	3.00	0.70	มาก
8. คิดว่าการทำอะไรที่แปลกจากคนอื่นจะมีชื่อเสียง ได้ง่าย.....	2.22	1.09	น้อย
รวม	2.98	0.79	มาก

จากตาราง 41 แสดงให้เห็นว่านักกีฬายาวน้ำนักหญิงระดับทีมชาติมีแรงจูงใจด้าน
เกียรตินิยมชื่อเสียงเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.98$) และแรงจูงใจที่มีมากที่สุดคือ สามารถ
ทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูลและประเทศชาติ ($\bar{X} = 3.66$) รองลงมาคือ มีความ
ใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง ($\bar{X} = 3.55$) และแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยคือคิดว่าการทำ
อะไรที่แปลกจากคนอื่นจะมีชื่อเสียงได้ง่าย ($\bar{X} = 2.22$)

ตาราง 42 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตของของนักกีฬาเยาวชนนักกีฬาหญิงระดับทีมชาติ

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. มีผู้สนับสนุนและส่งเสริม.....	2.88	0.92	มาก
2. เห็นว่ามีช่องทางในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น....	2.66	1.11	มาก
3. ต้องการมีโอกาสดำรงตำแหน่งเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา หรือครูพลศึกษา.....	2.88	0.78	มาก
4. เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม.....	3.11	0.78	มาก
5. ประสบความสำเร็จในการทดลองเล่นครั้งแรก.....	3.66	0.50	มากที่สุด
6. มีคนเลือกเล่นน้อย.....	2.88	1.05	มาก
7. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี.....	2.66	1.00	มาก
8. มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ.....	3.11	0.78	มาก
รวม	2.98	0.86	มาก

จากตาราง 42 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาเยาวชนนักกีฬาหญิงระดับทีมชาติมีแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.98$) และแรงจูงใจที่มีมากที่สุดคือประสบความสำเร็จในการทดลองเล่นครั้งแรก ($\bar{X} = 3.66$) รองลงมาคือเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมและมีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.11$)

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบแรงจูงใจของนักกีฬาว่ายน้ำหญิงในระดับเยาวชน ระดับประชาชน และระดับทีมชาติ ในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักกีฬาว่ายน้ำหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬาน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย รายการแข่งขันที่จัดขึ้นโดยการร่วมมือของสมาคมกีฬาน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศไทยส่งเข้าร่วมแข่งขัน ประจำปี พ.ศ.2537 รวมทั้งสิ้น 161 คน เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน 70 คน ระดับประชาชน 82 คน และระดับทีมชาติ 9 คน ซึ่งได้มาโดยการเจาะจงเลือก (Purposive Sampling) และในการเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์ได้รับแบบสอบถามคืนมา จำนวน 161 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาน้ำหนัก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) และเติมข้อความ (Open-Ended) จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาน้ำหนัก มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

วิธีจัดการกับข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้ดำเนินการวิเคราะห์และจัดการทำดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง นำมาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ แล้วเปลี่ยนเป็นค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟายกน้ำหนัก นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม มาวิเคราะห์โดยวิธีการ หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยจำแนกตามระดับการแข่งขัน คือระดับเยาวชน ระดับประชาชนและระดับทีมชาติ

สรุปผลการค้นคว้า

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักกีฬาฟายกน้ำหนักหญิง

1. นักกีฬาฟายกน้ำหนักหญิงส่วนใหญ่มีอายุ ต่ำกว่า 16 ปีถึง 25 ปี ร้อยละ 96.90
รองลงมา อายุระหว่าง 26 ปีถึง 30 ปี ร้อยละ 2.48
2. นักกีฬาฟายกน้ำหนักหญิงส่วนใหญ่มีน้ำหนักเกิน 54 ก.ก. แต่ไม่เกิน 59 ก.ก. ร้อยละ 18.63 รองลงมามีน้ำหนักเกิน 46 ก.ก. แต่ไม่เกิน 50 ก.ก. ร้อยละ 18.01
3. นักกีฬาฟายกน้ำหนักหญิงส่วนใหญ่มีส่วนสูงระหว่าง 150 ถึง 160 ซม. ร้อยละ 77.08
รองลงมาสูงระหว่าง 161 ถึง 165 ซม. ร้อยละ 16.77
4. นักกีฬาฟายกน้ำหนักหญิงส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 38.51 รองลงมาภาคกลางร้อยละ 23.60
5. นักกีฬาฟายกน้ำหนักหญิงส่วนใหญ่เข้าร่วมแข่งขันในระดับประชาชน ร้อยละ 50.93
รองลงมาคือระดับเยาวชน ร้อยละ 43.48
6. นักกีฬาฟายกน้ำหนักหญิงส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 37.27
รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 21.74

7. บิดาและมารดาของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า ร้อยละ 68.32 และร้อยละ 79.50 ตามลำดับ
8. บิดาและมารดาของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรวม ร้อยละ 47.21 และร้อยละ 45.96 ตามลำดับ
9. บิดามารดาของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 4000 บาท ร้อยละ 34.78 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ย 4000 ถึง 5000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 26.71
10. บิดามารดาของนักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นนักกีฬา บิดาร้อยละ 86.34 มารดาร้อยละ 91.93
11. นักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงส่วนใหญ่เล่นกีฬาว่ายน้ำหนักมาเป็นระยะเวลา 1 ปีและน้อยกว่า 1 ปี เท่ากันคือร้อยละ 26.81 และร้อยละ 26.71 ตามลำดับ
12. นักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงส่วนใหญ่ยังไม่ประกอบอาชีพ ยังเป็นนักเรียนนักศึกษา ร้อยละ 84.48 รองลงมายังว่างงาน ร้อยละ 11.80

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำหนัก

1. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ นักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงมีแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย แรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากตามลำดับคือ ต้องการเรียนรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬาว่ายน้ำหนัก ชอบการแข่งขันไม่ว่าจะแข่งกับตนเองหรือว่าแข่งกับคนอื่น รักและสนใจกีฬาว่ายน้ำหนัก เล่นกีฬาว่ายน้ำหนักได้ดีกว่ากีฬานานาชาติอื่น แรงจูงใจที่อยู่ในระดับน้อยคือ เป็นกีฬาที่เล่นง่าย เล่นด้วยความจำเป็น และแรงจูงใจที่อยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ชอบสภาวะความเครียดที่เกิดจากการเล่นกีฬาว่ายน้ำหนักและมีความถนัดในการยกน้ำหนักมาตั้งแต่เด็ก
- การศึกษาจำแนกตามระดับการแข่งขันพบว่า นักกีฬาระดับเยาวชน ระดับประชาชนและระดับทีมชาติ มีแรงจูงใจเหมือนกันในทุกๆ แรงจูงใจย่อย ดังนี้ แรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากคือ รักและสนใจกีฬาว่ายน้ำหนัก เล่นกีฬาว่ายน้ำหนักได้ดีกว่ากีฬานานาชาติอื่นๆ ชอบการแข่งขันไม่ว่าจะแข่งกับตนเองหรือว่าแข่งกับคนอื่น และต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬาว่ายน้ำหนัก และ

แรงจูงใจในระดับน้อยคือ เป็นกีฬาที่เล่นง่าย เล่นด้วยความจำเป็น และแรงจูงใจที่อยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ มีความถนัดในการยกน้ำหนักมาตั้งแต่เด็ก ชอบสภาวะความเครียดที่เกิดจากการเล่นกีฬายกน้ำหนัก

2. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง นักกีฬายกน้ำหนักหญิงมีแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากตามลำดับคือ เชื่อว่าการเป็นนักกีฬาเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักสามารถกระตุ้นให้เป็นคนที่มีความมุ่งมั่นพยายามและส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความสามารถพิเศษ ชอบทำอะไรที่ท้าทายความสามารถ ไม่ชอบทำอะไรตามอย่างคนอื่น มีความรู้สึกดีในตัวเองในขณะทำการแข่งขัน เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬายกน้ำหนัก และแรงจูงใจที่อยู่ในระดับน้อยคือ ไม่ชอบเล่นกีฬาประเภททีม

การศึกษาจำแนกตามระดับการแข่งขันพบว่า มีแรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากเหมือนกันคือ มีความรู้สึกดีในตัวเองในขณะทำการแข่งขัน ชอบทำอะไรที่ท้าทายความสามารถ เชื่อว่าการเป็นนักกีฬาเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬายกน้ำหนัก เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่สามารถกระตุ้นให้เป็นคนที่มีความมุ่งมั่นและพยายามและส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง สำหรับแรงจูงใจน้อย เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักต้องใช้ความสามารถพิเศษ นักกีฬาระดับเยาวชนและระดับประชาชนอยู่ในระดับมากส่วนทีมชาติอยู่ในระดับมากที่สุด และแรงจูงใจน้อย ไม่ชอบเล่นกีฬาประเภททีม นักกีฬาระดับเยาวชนและทีมชาติอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับประชาชนอยู่ในระดับมาก

3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักกีฬายกน้ำหนักหญิงมีแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากตามลำดับคือ มีความประทับใจในตัวผู้ฝึกสอน มีความนิยมชมชอบนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จและต้องการยึดเป็นแบบอย่าง มีผู้แนะนำให้เล่น เนื่องจากเห็นว่ามีโอกาสก้าวหน้า บิดามารดามีความภูมิใจที่เป็นนักกีฬายกน้ำหนัก ต้องการมีเพื่อน และแรงจูงใจที่อยู่ในระดับน้อยคือ ต้องการที่จะลบคำสบประมาทของคนบางคน มีผู้แนะนำให้เล่น เนื่องจากเห็นว่ามีร่างกายที่เหมาะสม และแรงจูงใจที่อยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ต้องการเอาใจ บิดามารดาและญาติพี่น้อง

การศึกษาจำแนกตามระดับการแข่งขันพบว่า นักกีฬาชนน้ำหนักระดับเยาวชน ระดับประชาชนและระดับทีมชาติมีแรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากเหมือนกันคือ มีผู้แนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีโอกาสก้าวหน้า บิดามารดามีความภูมิใจที่ข้าพเจ้าได้เป็นนักกีฬานักกีฬาชนน้ำหนักระดับเยาวชนมีความประทับใจในตัวผู้ฝึกสอน มีความนิยมชมชอบนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จและต้องการยึดเป็นแบบอย่าง และต้องการมีเพื่อน แรงจูงใจด้านมีผู้แนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีความเหมาะสมนักกีฬาระดับเยาวชนและประชาชนจะอยู่ในระดับน้อยแต่นักกีฬาระดับทีมชาติจะอยู่ในระดับมาก แรงจูงใจต้องการที่จะลบคำสบประมาทของคนบางคนที่กีฬาระดับเยาวชนจะมีอยู่ในระดับน้อย ส่วนนักกีฬาระดับประชาชนและทีมชาติจะอยู่ในระดับมาก และแรงจูงใจที่นักกีฬาระดับเยาวชนและประชาชนมีน้อยที่สุดคือ ต้องการเอาใจบิดามารดาและญาติพี่น้อง ส่วนทีมชาติอยู่ในระดับน้อย

4. ด้านสุขภาพอนามัย นักกีฬาชนน้ำหนักระดับเยาวชนมีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ตามลำดับคือ ต้องการดูแลสุขภาพให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ กีฬาชนน้ำหนักรวมน้ำหนักทำให้มีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง ทำให้มีสมาธิและความเชื่อมั่นในตนเอง ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธี ต้องการความสนุกสนานและความเพลิดเพลินในการออกกำลังกาย ต้องการออกกำลังกายแบบแปลกๆ และท้าทาย และแรงจูงใจที่อยู่ในระดับน้อยคือ เคยมีร่างกายที่อ่อนแอจึงตัดสินใจเล่นเพื่อพัฒนาร่างกายและอยากมีกล้ามเนื้อที่สวยงาม

การศึกษาจำแนกตามระดับการแข่งขันพบว่า นักกีฬาระดับเยาวชน ระดับประชาชนและระดับทีมชาติมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากเหมือนกันคือ กีฬาชนน้ำหนักรวมน้ำหนักทำให้มีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลินในการออกกำลังกาย แรงจูงใจที่นักกีฬาระดับเยาวชนและประชาชนมีมากที่สุดคือ ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธี ทำให้มีสมาธิและความเชื่อมั่นในตนเอง และต้องการดูแลสุขภาพให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ และพบว่านักกีฬาระดับประชาชนและทีมชาติมีแรงจูงใจต้องการออกกำลังกายแบบแปลกๆและท้าทายอยู่ในระดับมาก ส่วนเยาวชนอยู่ในระดับน้อย และแรงจูงใจที่อยู่ในระดับน้อยเหมือนกันคือ เคยมีร่างกายที่อ่อนแอจึงตัดสินใจเล่นเพื่อพัฒนาร่างกายและอยากมีกล้ามเนื้อที่สวยงาม

5. ด้านรายได้และผลประโยชน์ นักกีฬาชนน้ำหนักระดับเยาวชนมีแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนแรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากตามลำดับคือ มีโอกาสได้

เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการไปแข่งขัน เห็นว่าเป็นกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองและต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แรงจูงใจที่อยู่ในระดับน้อยคือ ต้องการได้รับเงินและสิ่งของเป็นรางวัลตอบแทน มีอุปสรรคในการออกกำลังกายให้เล่นมากขึ้น เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงานให้การสนับสนุน สถานที่ฝึกซ้อมอยู่ใกล้บ้านจึงสะดวกต่อการฝึกซ้อมและต้องการได้คะแนนดีในวิชาพลศึกษา

การศึกษาจำแนกตามระดับการแข่งขันพบว่า นักกีฬาระดับเยาวชน ระดับประชาชนและระดับทีมชาติ มีแรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากเหมือนกันคือ ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเห็นว่าเป็นกีฬาที่ไม่สิ้นเปลือง แรงจูงใจที่นักกีฬาระดับเยาวชนและระดับประชาชนมีมากแต่ระดับทีมชาติมีมากที่สุดคือ คือ มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการไปแข่งขัน แรงจูงใจที่นักกีฬาระดับเยาวชนและประชาชนเมื่ออยู่ในระดับน้อยแต่ทีมชาติอยู่ในระดับมากคือ ต้องการได้รับเงินและสิ่งของเป็นรางวัลตอบแทน ต้องการได้คะแนนดีในวิชาพลศึกษา เห็นว่าเป็นกีฬาที่หลายหน่วยงานให้การสนับสนุน สถานที่ฝึกซ้อมอยู่ใกล้บ้านจึงสะดวกต่อการฝึกซ้อมและมีอุปสรรคในการออกกำลังกายให้เล่นมากขึ้น

6. ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง นักกีฬายกน้ำหนักหญิงมีแรงจูงใจด้านเกียรตินิยมชื่อเสียงเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย แรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากตามลำดับคือ มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง สามารถทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูลและประเทศชาติ ส่วนแรงจูงใจที่อยู่ในระดับน้อยคือ อยากได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในสังคม อยากได้รับสิทธิต่างๆในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้สถิติของแชมป์เก่าเป็นพื้นฐาน มีโอกาสเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติได้ง่ายและคิดว่าการทำอะไรที่แปลกจากคนอื่นจะมีชื่อเสียงได้ง่าย

การศึกษาจำแนกตามระดับการแข่งขันพบว่า นักกีฬายกน้ำหนักระดับเยาวชน ระดับประชาชนมีแรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากเหมือนกันคือ มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง สามารถทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูลและประเทศชาติ ส่วนนักกีฬาระดับทีมชาติมีอยู่ในระดับมากที่สุด แรงจูงใจที่นักกีฬาระดับเยาวชนและประชาชนเมื่ออยู่ในระดับน้อยแต่ระดับทีมชาติอยู่ในระดับมากคือ อยากได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ อยากเป็นผู้มีเกียรติในสังคม มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้สถิติของแชมป์เก่าเป็นพื้นฐาน ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย และแรงจูงใจที่อยู่ในระดับน้อยเหมือนกันทั้งระดับเยาวชน ระดับประชาชนและระดับทีมชาติคือ

คิดว่าการทำอะไรที่แปลกจากคนอื่นจะมีชื่อเสียงได้ง่าย

7. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต นักกีฬาว่ายน้ำหนักหญิงมีแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และแรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากตามลำดับคือ มีคนเลือกเล่นน้อย เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม ประสบความสำเร็จในการทดลองเล่นครั้งแรก เห็นว่ามีช่องทางในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ต้องการมีโอกาสดำเนินงานเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาหรือครูพลศึกษา มีผู้สนับสนุนและส่งเสริม และแรงจูงใจที่อยู่ในระดับน้อยคือ มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี

การศึกษาจำแนกตามระดับการแข่งขันพบว่า นักกีฬาระดับเยาวชน ระดับประชาชน และระดับทีมชาติ มีแรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากเหมือนกันคือ มีผู้สนับสนุนและส่งเสริม เห็นว่ามีช่องทางในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ต้องการมีโอกาสดำเนินงานเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาหรือครูพลศึกษา เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมและมีคนเลือกเล่นน้อย ส่วนแรงจูงใจประสบความสำเร็จในการทดลองเล่นครั้งแรก นักกีฬาระดับทีมชาติมีมากที่สุด และแรงจูงใจมีโอกาสดำเนินงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดีและมีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ นักกีฬาระดับเยาวชนและระดับประชาชนเมื่ออยู่ระดับน้อยแต่ทีมชาติอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก ของนักกีฬายกน้ำหนักหญิง สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลจากการศึกษาด้านข้อมูลส่วนตัวของนักกีฬายกน้ำหนักหญิงพบว่า นักกีฬายกน้ำหนักหญิงส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ต่ำกว่า 16 ปีถึง 25 ปี และเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา ทั้งนี้เป็นเพราะว่า กีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความแข็งแรงของร่างกายเป็นสำคัญ ซึ่งในช่วงอายุ 16 ปีถึง 25 ปี เป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโต จึงสามารถพัฒนาสมรรถภาพของร่างกายให้ถึงขีดสูงสุดได้ ซึ่งเทเวศร์ พิริยะพณท์ (2528 : 132) ได้กล่าวไว้ว่า ความสามารถในการฝึกสมรรถภาพทางกายด้านความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ จะฝึกได้ดีเมื่ออายุไม่เกิน 25-30 ปี ประกอบกับสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ ได้ให้การสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา อีกทั้ง สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาก็มีความพร้อมสูง ในเรื่องอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก

ความสะดวก ดังนั้น นักกีฬาส่วนใหญ่จึงเป็นนักเรียน นิสิตและนักศึกษา

ระยะเวลาในการเล่นของนักกีฬายกน้ำหนักหญิงส่วนใหญ่ เล่นมาเป็นระยะเวลา 1 ปี และน้อยกว่า 1 ปี มีจำนวนเท่าๆกัน เพราะว่าเป็ระยะเริ่มต้นของการเล่นหรือทดลองเล่น เพื่อความอยากรู้ อยากเห็น เพื่อศึกษาถึงคุณค่าของกีฬา เพื่อการทดสอบสมรรถภาพของตนเอง เมื่อประสบผลสำเร็จ เกิดความพึงพอใจก็จะเล่นต่อไป สำหรับนักกีฬาที่ผิดหวัง ล้มเหลวก็ต้องเลิก ซึ่งตรงกับทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ที่กล่าวไว้ในกฎแห่งผลการตอบสนอง (Law of Effect) ที่ว่า การตอบสนองใดที่นำไปสู่หรือก่อให้เกิดผลสำเร็จ เกิดความพึงพอใจ อินทรีย์ก็จะเลือกตอบสนองเช่นเดิมอีกในครั้งต่อไป แต่ถ้าการตอบสนองใดก่อให้เกิดความผิดหวัง ไม่สบายใจ การตอบสนองนั้นก็จะถูกจัดให้หมดไป (สุชาติา สุธรรมรักษ์. 2531 : 54) ส่วนผู้ฝึกสอน จะสนับสนุนและส่งเสริมเฉพาะผู้ที่มีความสามารถสูงหรือผู้ที่มีโอกาสประสบผลสำเร็จมากเท่านั้น ดังนั้น นักกีฬาที่มีระยะเวลาในการเล่นนานก็คือนักกีฬาที่มีโอกาสประสบผลสำเร็จมากและได้รับการส่งเสริมมาก

บิตามารดาของนักกีฬายกน้ำหนักหญิงส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 และต่ำกว่า ไม่เคยเป็นนักกีฬาและประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งการประกอบอาชีพเกษตรกรรมของบิดามารดามีส่วนทำให้ สภาพพื้นฐานทางด้านร่างกายของนักกีฬาแข็งแรง อดทน ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญในการเล่นกีฬายกน้ำหนัก โอกาสที่จะได้รับการคัดเลือก หรือได้รับการชักนำให้เข้าเล่นกีฬายกน้ำหนักจึงมีมาก

2. ผลการศึกษาจากนักกีฬายกน้ำหนักหญิงทั้งหมด ปรากฏว่า นักกีฬายกน้ำหนักหญิงทั้งหมด มีแรงจูงใจที่อยู่ในระดับมาก 4 ด้านตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และมีแรงจูงใจที่อยู่ในระดับน้อย 3 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

ด้านสุขภาพอนามัย นักกีฬายกน้ำหนักหญิงมีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมากซึ่งมากกว่าแรงจูงใจด้านอื่นๆ แสดงให้เห็นว่านักกีฬายกน้ำหนักหญิงส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย เห็นได้จากตัวแปรย่อยที่เป็นเหตุให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก คือ ต้องการดูแลสุขภาพให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยส่วนใหญ่ในอดีตที่พบว่า มักมีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยและความแข็งแรงของร่างกายเป็นสำคัญ ดังเช่น งานวิจัยของ

เพชรรัตน์ หิริภูชาติ (2530) เจลิม สัตยเสวนา (2532) และพิชัย ฅิวคราม (2533) เป็นต้น เมื่อนักกีฬาที่มีสมรรถภาพและสุขภาพที่สมบูรณ์ก็จะทำให้ร่างกายมีประสิทธิภาพในการทำงานที่ดีด้วยการฝึกทักษะทางด้านกีฬายกน้ำหนักต้องอาศัยพื้นฐานทางร่างกายเป็นสำคัญ ดังนั้น แรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริมให้เป็นนักกีฬายกน้ำหนักที่ดีและสามารถประสบความสำเร็จได้ ประกอบกับพ่อแม่มีอาชีพเกษตรกรรมซึ่งต้องใช้กำลังร่างกายเป็นสำคัญ ดังนั้น การมีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรงก็สามารถช่วยพ่อแม่ประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง เป็นแรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากรองจากด้านสุขภาพอนามัย และตัวแปรย่อยที่นักกีฬาเลือกมากที่สุดคือ มีความคิดว่าการเป็นนักกีฬาเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจ มีความเชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักสามารถกระตุ้นให้เป็นคนที่มีความมุ่งมั่นพยายามและส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง ชอบทำอะไรที่ท้าทายความสามารถและเชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความสามารถพิเศษ ซึ่งแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองดังกล่าวได้แสดงให้เห็นถึง การมีเหตุผล มีอิสระในการเลือกและตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ ตามความต้องการของตนเอง เพราะว่า นักกีฬาส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีและมีอายุต่ำกว่า 16 ถึง 25 ปี ในระดับอายุขนาดนี้ต้องการความเป็นอิสระและความเป็นตัวของตัวเองสูง ต้องการที่จะแสดงทักษะเฉพาะตนออกมาตามความพอใจ ต้องการที่จะเด่นกว่าคนอื่น ๆ และกีฬายกน้ำหนักก็เป็นกีฬาที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในปัจจุบัน

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเล่นกีฬายกน้ำหนักอยู่ในระดับมาก และตัวแปรย่อยที่นักกีฬาเลือกมากที่สุดคือ มีความประทับใจในตัวผู้ฝึกสอน มีความนิยมชมชอบนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จและต้องการยึดเป็นแบบอย่าง อาจเป็นเพราะว่า กีฬายกน้ำหนักหญิงเป็นกีฬาใหม่สำหรับประเทศไทย และเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความแข็งแกร่ง ความอดทนของร่างกายมาก และไม่สนุกสนานเหมือนกับกีฬาอื่นๆ จึงทำให้มีคนเล่นน้อย ดังนั้น นักกีฬาส่วนใหญ่จึงได้รับการชักจูงจากผู้ฝึกสอน และตัวผู้ฝึกสอนจะต้องวางตัวให้เป็นที่พอใจของนักกีฬา หรือส่งเสริมสนับสนุนให้นักกีฬามีความเข้มแข็ง มีความสำเร็จ รู้สึกว่าตัวเองเป็นคนมีประโยชน์ มองเห็นคุณค่าและความสำคัญของตัวนักกีฬาเอง หรือทำให้นักกีฬาเกิดความมั่นใจในการตัดสินใจเล่นกีฬายกน้ำหนัก

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต แรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตเป็นแรงจูงใจในระดับมาก และตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจมากที่สุดคือ

มีคนเลือกเล่นน้อย ดังนั้น การสมัครเข้าเป็นนักกีฬาของโรงเรียน สถาบัน สโมสร เขต หรือ จังหวัดจึงง่าย และจะมีโอกาสชนะเลิศหรือประสบความสำเร็จในการแข่งขันได้ง่าย รองลงมาคือ เป็นกีฬาที่กำลังได้รับความนิยม และนักกีฬาเห็นว่าช่องทางในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น เพราะสถาบันการศึกษาหลายๆ แห่ง ได้ให้โอกาสพิเศษสำหรับผู้มีความสามารถ ทางด้านการกีฬา

ด้านรายได้และผลประโยชน์ รายได้และผลประโยชน์เป็นแรงจูงใจที่อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่านักกีฬาสส่วนใหญ่ยังเป็นนักเรียน นิสิต และนักศึกษา ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ รายได้จะได้รับจากผู้ปกครอง รายจ่ายหรือภาระที่ต้องรับผิดชอบต่อตนเองและครอบครัวก็ยังน้อย รายได้และผลประโยชน์จึงเป็นแรงจูงใจในระดับน้อยและตัวแปรย่อยที่นักกีฬาเลือกมากที่สุดคือ มีโอกาสได้เดินทางไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน ซึ่งชี้ได้ว่านักกีฬาต้องการความสนุกสนาน ความเพลิดเพลินมากกว่า เพราะนักกีฬาสส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 16 ปีถึง 25 ปี ซึ่งเป็นวัยรุ่น วัยที่รักความสนุกสนานร่าเริง

ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง นักกีฬายกน้ำหนักหญิงมีแรงจูงใจด้านเกียรตินิยมชื่อเสียงอยู่ในระดับน้อยและเกือบจะน้อยที่สุด ทั้งนี้ เพราะนักกีฬาสส่วนใหญ่เพิ่งจะเริ่มเล่นกีฬายกน้ำหนัก ได้เพียง 1 ปีและน้อยกว่า 1 ปี และส่วนใหญ่ก็ยังไม่เคยประสบความสำเร็จ ซึ่งน่าจะเป็นระยะของการทดลองเล่นหรือเพื่อแรงจูงใจอื่นมากกว่าเพื่อต้องการเกียรตินิยมและชื่อเสียงโดยตรง แต่ความต้องการมีเกียรตินิยมชื่อเสียง เป็นความต้องการของมนุษย์ในการอยู่ร่วมในสังคม ต้องการให้คนอื่นยกย่องนับถือตนเอง ต้องการความพอใจและภูมิใจในตนเอง บรรณานาที่จะให้มีการยอมรับ ยกย่อง สรรเสริญ เป็นความต้องการที่มีอยู่แล้วในตัวมนุษย์หรือในสังคมทั่วไป (พระราชวรมุนี. 2530 : 77-78) และตัวแปรย่อยที่นักกีฬาเลือกมากที่สุดคือ มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ เป็นแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเล่นกีฬายกน้ำหนักน้อยกว่าด้านอื่นๆ ทั้งหมด ตัวแปรย่อยที่นักกีฬาเลือกมากที่สุดคือ ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬายกน้ำหนัก ทั้งนี้เป็นเพราะว่ากีฬายกน้ำหนักนั้นเป็นกีฬาที่ใหม่สำหรับบ้านเรา และเป็นกีฬาบุคคลซึ่งไม่สนุกสนาน เหมือนกับกีฬาประเภททีมและยังต้องใช้ความอดทน ความพยายามสูง อีกทั้งอุปกรณ์ในการเล่นมีราคาแพง ส่วนมากจะมีเฉพาะในสโมสรกีฬา ศูนย์กีฬา หรือหน่วยงานที่ส่งเสริมสนับสนุนกีฬายกน้ำหนักเท่านั้น และนักกีฬายกน้ำหนักส่วนใหญ่เล่นกีฬายกน้ำหนักได้เพียง 1 ปีและน้อยกว่า 1 ปี ซึ่งเป็นระยะเวลาของการทดลองเล่นและ

เพื่อตอบสนองความต้องการอื่นๆ มากกว่า จึงเป็นสาเหตุให้นักกีฬามีแรงจูงใจด้านความรักความถนัด และความสนใจอยู่ในระดับน้อย

3. ผลการศึกษาจากนักกีฬาขาน้ำหนักหญิงเมื่อแยกตามระดับการแข่งขัน คือ ระดับเยาวชน ระดับประชาชนและระดับทีมชาติ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านความรักความถนัดและความสนใจ นักกีฬาทั้งระดับเยาวชน ประชาชนและทีมชาติมีแรงจูงใจด้านนี้เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยเหมือนกัน และยิ่งเหมือนกันในทุกๆ แรงจูงใจย่อยอีกด้วย ซึ่งสรุปได้ว่าแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาทั้งหมดอยู่ในระดับเดียวกัน

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง นักกีฬาระดับเยาวชนและระดับประชาชนเชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักต้องใช้ความสามารถในระดับมาก ส่วนนักกีฬาทีมชาติเชื่อว่าต้องใช้ความสามารถพิเศษในระดับมากที่สุด ด้วยระดับความเชื่อที่ต่างกันนี้เอง อาจชี้ให้เห็นถึงระดับของความตั้งใจหรือการอุทิศตน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จนั้นต่างกันและนักกีฬาระดับทีมชาติมีมากกว่าจึงประสบผลสำเร็จมากกว่าด้วย

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แรงจูงใจย่อยด้านมีผู้แนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีร่างกายที่เหมาะสมสำหรับนักกีฬาทีมชาติอยู่ในระดับมาก แต่นักกีฬาระดับเยาวชนและประชาชนมีน้อย อาจมองได้ว่า ในการทำงานของ ผู้ฝึกสอน หรือผู้เกี่ยวข้องที่ต้องการให้ทีมประสบความสำเร็จ ดังนั้นในการคัดเลือกนักกีฬา จึงจำเป็นต้องเลือกนักกีฬาที่มีองค์ประกอบของความสำเร็จสูงสุด เพราะองค์ประกอบทางด้านร่างกายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับกีฬายกน้ำหนัก ดังนั้น นักกีฬาทีมชาติซึ่งมีพื้นฐานทางด้านร่างกายดี เหมาะสมกับกีฬายกน้ำหนัก จึงมีผู้แนะนำและชักจูงให้เล่นกีฬายกน้ำหนักในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิชัย ธีวคราม (2533) ที่พบว่านักกีฬาทีมชาติมีแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมากเช่นกัน

ด้านสุขภาพอนามัย นักกีฬาทีมชาติมีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับมากและแรงจูงใจย่อยต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธี ทำให้มีสมาธิและความเชื่อมั่นในตนเองสูงอยู่ในระดับมากที่สุด นักกีฬาระดับเยาวชนและประชาชนถึงจะมีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยระดับมากแต่น้อยกว่านักกีฬาทีมชาติ การฝึกทักษะกีฬายกน้ำหนักนั้นต้องอาศัยพื้นฐานทางด้านร่างกายเพื่อการฝึกปฏิบัติเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นเมื่อนักกีฬามีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยสูง ก็จะสามารถออกกำลังกายได้อย่างเต็มที่และทำให้กระบวนการเรียนรู้ถาวรมากขึ้น ซึ่งมีความ

สอดคล้องกับคำกล่าวของแมคคลอย (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2536 : 95 ; อ้างอิงมาจาก McCloy. 1980) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบเบื้องต้นที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ทางกลไกอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ประกอบด้วยความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความยืดหยุ่นและความสามารถในการใช้พลังงาน ความเข้าใจในกลไกของกิจกรรมต่างๆ และการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธีที่มีความสำคัญที่จะทำให้ความสามารถในการเล่นสูงขึ้น นักกีฬาทีมชาติซึ่งต้องแข่งขันกับนักกีฬาที่มีความสามารถสูง ดังนั้น แรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยจึงมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น

ด้านรายได้และผลประโยชน์ นักกีฬาทีมชาติมีแรงจูงใจน้อยด้านมีโอกาสดำเนินทางท่องเที่ยวพร้อมกับไปแข่งขันอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนเยาวชนและประชาชนอยู่ในระดับมากและนักกีฬาทีมชาติต้องการได้รับเงินและสิ่งของเป็นรางวัลตอบแทนอยู่ในระดับมาก ส่วนนักกีฬาระดับเยาวชนและประชาชนอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เพราะว่านักกีฬาทีมชาติส่วนใหญ่จบการศึกษาแล้วแต่ยังไม่มียานพาหนะ ไม่มีเงินเดือนหรือรายได้ประจำจึงมีแรงจูงใจด้านนี้สูงกว่านักกีฬาระดับเยาวชนและประชาชน ส่วนนักกีฬาระดับเยาวชนและประชาชนส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ ค่าใช้จ่ายต่างๆ ยังได้รับจากผู้ปกครอง จึงมีแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์อยู่ในระดับน้อย

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง นักกีฬาทีมชาติส่วนใหญ่มีแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง อยู่ในระดับมากที่สุด แรงจูงใจน้อยที่อยู่ในระดับมากที่สุดคือ มีความไม่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียงสามารถทำชื่อเสียงให้แก่ตนเองวงศ์ตระกูลและประเทศชาติ ส่วนนักกีฬาระดับเยาวชนและระดับประชาชนมีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับน้อย ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow. 1970 : 97) ที่กล่าวว่าแรงจูงใจในระดับต้นๆ จะต้องได้รับการตอบสนองก่อน แรงจูงใจในระดับสูงจึงจะพัฒนาตามมาโดยลำดับ และนักกีฬาทีมชาติมีความต้องการอยากได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ อยากเป็นผู้มีเกียรติในสังคม ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชยอยู่ในระดับมากนั้นเป็นความต้องการในขั้นสูงและนักกีฬาทีมชาตินั้นมีโอกาสมากกว่า และเคยได้รับมาแล้วในระดับหนึ่ง จึงมีแรงจูงใจด้านนี้ในระดับมาก ส่วนนักกีฬาระดับเยาวชนและประชาชนอยู่ในระดับน้อยก็เพราะความต้องการในระดับต้นๆ ยังไม่ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอตนเอง

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต นักกีฬาระดับเยาวชน ระดับประชาชน และระดับทีมชาติมีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักกีฬาส่วนใหญ่ยังเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา และยังไม่ประกอบอาชีพ ยังไม่มีรายได้เป็นของตนเองจึงมีแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬายกน้ำหนักหญิง เรียงจากมากไปหาน้อย มีดังนี้คือ แรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความรักความถนัดและความสนใจ ผู้วิจัยมีแนวทางเสนอแนะ ต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับกีฬายกน้ำหนัก ดังต่อไปนี้

1. ควรมีการปลูกฝังให้นักกีฬามีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจต่อ กีฬายกน้ำหนักให้มากขึ้น และควรมีมากกว่าด้านอื่นๆ เพราะแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจนี้จัดว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เป็นแรงผลักดันที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำการใด ๆ มากกว่าสิ่งอื่นๆ ความถนัดของบุคคลก็จะบอกถึงระดับความสามารถ ที่จะประสบความสำเร็จ ในด้านการเรียนรู้หรือเกิดทักษะในสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากน้อยเพียงใด ผู้ที่มีความรักความสนใจที่จะ ฝึกฝนมาก ก็ย่อมจะมีโอกาสประสบความสำเร็จมาก เป็นการสร้างแรงจูงใจภายในให้กับนักกีฬา
2. ควรสร้างความสำนึกให้เยาวชนเห็นคุณค่าของกีฬายกน้ำหนักเพื่อการออกกำลังกาย และเป็นการปูพื้นฐานด้านเจตคติที่ดีต่อกีฬายกน้ำหนัก จนทำให้เป็นผู้มีทักษะทางกีฬาที่ดีต่อไป
3. ผู้ฝึกสอนและผู้เกี่ยวข้องกับกีฬายกน้ำหนัก ควรศึกษาข้อมูลจากการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อ จัดวางแผนและดำเนินการพัฒนาให้นักกีฬายกน้ำหนักเจริญก้าวหน้าต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬายกน้ำหนักประเภทชายและนักกีฬายกน้ำหนักประเภทหญิงที่ทำให้ตัดสินใจเล่นกีฬายกน้ำหนัก
2. ควรทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับแรงจูงใจในการเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาระดับเยาวชน ระดับประชาชน และระดับทีมชาติ
3. ควรศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬายกน้ำหนัก ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน และบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :

โอเดียนสโตร์, 2530.

เฉลิม สัตยเสวนา. ความต้องการกิจกรรมการกีฬาของนักศึกษามหาวิทยาลัย. ปรินทิพเนธ

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

ชาญชัย โพธิ์คลัง. หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2532.

เทเวศร์ พิริยะพณท์. หลักการฝึกกีฬายว่น้ำ. กรุงเทพฯ : สยามบรรณการพิมพ์, 2529.

_____. เอกสารประกอบการสอนวิชาสรีรวิทยาของการออกกำลังกาย.

ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

พระราชวรานี. ปรัชญาการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : มหาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2530.

นิสิต เมืองนาโพธิ์. เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา. ภาควิชาพลศึกษา

คณะพลศึกษา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.

พิชัย ผิวคราม. แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเก็บนักกีฬาทีมชาติ. วิทยานิพนธ์ วท.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533. อัดสำเนา.

เพชรรัตน์ หิรัญชาติ. ความต้องการการจัดบริการด้านการออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพ

และสมรรถภาพทางกายของบุคลากรในหน่วยงานเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามการ

รับรู้ของตนเอง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

อัดสำเนา.

พรเทพ สันทองอิน. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัย

พลศึกษา. ปรินทิพเนธ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

พลศึกษา, กรม. ประวัติการกีฬา. กรุงเทพฯ : กองกีฬา กรมพลศึกษา, 2534.

ยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย, สมาคม. รายงานประจำปี 2536. กรุงเทพฯ : 2536.

โยธิน ต้นสนยุทธ. เอกสารคำสอนจิตวิทยา. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ลักขณา สรวิวัฒน์. จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2530.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2528.

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. เอกสารคำสอนการสอนพลศึกษา. คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.

วิชาการ, กรม. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533).

กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2535.

_____. "ยกน้ำหนัก," ใน หนังสืออ่านเพิ่มเติมพลศึกษา. หน้า 1-2. กรุงเทพฯ :

กระทรวงศึกษาธิการ, 2525.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. ทฤษฎีจิตวิทยานุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน, 2536.

สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

สุชาดา สุธรรมรักษ์. เอกสารประกอบการสอนวิชา จิต 101 จิตวิทยาเบื้องต้น. ภาควิชา
การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปทุมวัน, 2531.

_____. ทฤษฎีการเรียนรู้. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, 2531.

สามารถเข้าย จอมวิวัฒนา. เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชา
การศึกษาระดับสูง ในวิทยาลัยครูและวิทยาลัยพลศึกษาภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.

โสภา ชูนิกุลชัย. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2517.

_____. ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด, 2529.

อารี พันธุ์มี. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : บริษัทต้นอ้อจำกัด, 2534.

อนรรณ สนิทบาล. รวมทฤษฎีจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, ม.ป.ป.

Cronbach, Lee Joseph. Essential of Psychological Testing. 3rd. ed.,
New York : Haper and Row, 1970.

Early, Jeffrey Dean. "Interpersonal Orientation and Motivational
Differences between Team and Individual Sport Participants,"
Dissertation Abstracts. MA : Stephen F. Austin State University,
1987.

Frederick, Christina M. "An Investigation of The Relationships Among
Participation Motives Level of Participation and Psychological
Outcomes in The Domain of Physical Activity," Dissertation -
Abstracts. PHD : The University of Rochester, 1991.

Hilgard, Ernest R. Introduction to Psychology. New York : Har Court,
Brace World Inc., 1962.

Howell, Reet and Maxwell Howell. Physical Education Foundations.
Queensland : Brooks Waterloo Pub., 1986.

Maslow, Abraham H. Motivation and personality. 2nd ed. New York :
Harper & Row, 1970.

Mitchell, Stephen Andrew. "Perceptions of Learning Environment and Intrinsic Motivation in Physical Education : Predictive Relationships With Achievement Goals and Perceived Ability (Motivation)," Dissertation Abstracts. PHD. Syracuse University, 1992.

Tjeerdsma, Bonnie L. "An Exploration of The Causal Relationships Among Achievement Motivation Variables In Physical Education," Dissertation Abstracts. PHD. University of South Carolina, 1994.

Willis, Joe D. and others. "The Relationship Between Competitive Motives and Ratings of Competitiveness," ERIC 1982 ED217021. 1982.

White, Matha Lillian. "A Study of Collegiate Women Athletes Psychological Characteristics and Motivation in Sport (Women Athletes, Athletes)," Dissertation Abstracts. PHD. University of Georgia, 1990.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์อรรถพร สุธารมย์
สถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. รองศาสตราจารย์เทเวศร์ นริยະພຸນ
ภาคพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. ดร. นฤพล วงศ์จตุรภัทร
ภาคพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา บางแสน จ.ชลบุรี
4. ดร. สืบสาย บุญวิรุบุตร
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์
ภาคพลศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

แรงจูงใจในการเลือกเล่น กีฬายกน้ำหนัก	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IC
ด้านความรักความถนัดและความสนใจ	
1. รักและสนใจกีฬายกน้ำหนัก	1.0
2. เป็นกีฬาที่เล่นง่าย	0.8
3. มีความถนัดในการยกน้ำหนักมาตั้งแต่เด็ก	1.0
4. เล่นกีฬายกน้ำหนักได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ	1.0
5. เล่นด้วยความจำเป็น	0.6
6. ชอบสภาวะความเครียดที่เกิดจากการเล่นกีฬายกน้ำหนัก	0.6
7. ชอบการแข่งขัน ไม่ว่าจะแข่งกับตนเองหรือว่าแข่งกับคนอื่น	1.0
8. ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬายกน้ำหนัก	0.6
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง	
1. มีความรู้สึกตื่นเต้นใจในขณะทำการแข่งขัน	0.6
2. ชอบทำอะไรที่ท้าทายความสามารถ	1.0
3. เชื่อว่าการเป็นนักกีฬาเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ	1.0
4. เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนัก เป็นกีฬาที่ต้องใช้ความสามารถพิเศษ	1.0
5. เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จในการเล่น กีฬายกน้ำหนัก	0.8
6. เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนัก เป็นกีฬาที่สามารถกระตุ้นให้ เป็นคนที่มี ความมุ่งมั่นพยายามและส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง	1.0

แรงจูงใจในการเลือกเล่น กีฬายกน้ำหนัก	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IC
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง	
7. ไม่ชอบทำอะไรตามอย่างคนอื่น	0.6
8. ไม่ชอบเล่นกีฬาประเภททีม	0.6
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	
1. ต้องการเอาใจบิดามารดาและญาติพี่น้อง	0.6
2. มีผู้แนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีร่างกายเหมาะสม	1.0
3. มีผู้แนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีโอกาสก้าวหน้า	0.8
4. บิดามารดามีความภูมิใจที่ข้าพเจ้าเป็นนักกีฬายกน้ำหนัก	0.8
5. มีความประทับใจในตัวผู้ฝึกสอน	1.0
6. มีความนิยมชมชอบนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จและต้องการ ยึดเป็นแบบอย่าง	1.0
7. ต้องการมีเพื่อน	0.8
8. ต้องการที่จะลบคำสบประมาทของคนบางคน	0.8
ด้านสุขภาพและอนามัย	
1. กีฬายกน้ำหนักทำให้มีร่างกายที่สมบูรณ์และแข็งแรง	1.0
2. ต้องการความสนุกสนานและความเพลิดเพลินในการออกกำลังกาย	0.8
3. ต้องการออกกำลังกายแบบแปลกๆและท้าทาย	0.8
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธี	0.6
5. เคยมีร่างกายที่อ่อนแอจึงตัดสินใจเล่นเพื่อพัฒนาร่างกาย	0.6

แรงจูงใจในการเลือกเล่น กีฬายกน้ำหนัก	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IC
ด้านสุขภาพและอนามัย	
6. อยากมีกล้ามเนื้อที่สวยงาม	0.8
7. ทำให้มีสมาธิและความเชื่อมั่นในตนเอง	0.6
8. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพ ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ	1.0
ด้านรายได้และผลประโยชน์	
1. ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1.0
2. ต้องการได้รับเงินและสิ่งของเป็นรางวัลตอบแทน	1.0
3. ต้องการได้คะแนนดีในวิชาพลศึกษา	0.8
4. เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงานให้การสนับสนุน	0.8
5. เห็นว่าเป็นกีฬาที่ไม่สิ้นเปลือง	0.8
6. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการไปแข่งขัน	1.0
7. สถานที่ฝึกซ้อมอยู่ใกล้บ้านจึงสะดวกต่อการฝึกซ้อม	0.8
8. มีอุปกรณ์ในการออกกำลังกายให้เล่นมากขึ้น	0.6
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	
1. อยากได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในวงสังคม	1.0
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	1.0
3. สามารถทำชื่อเสียง ให้แก่ตนเองวงศ์ตระกูลและประเทศชาติ	0.8
4. มีโอกาสเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติได้ง่าย	0.8
5. อยากได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	1.0

แรงจูงใจในการเลือกเล่น กีฬาว่ายน้ำหนัก	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IC
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	
6. มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้สถิติของแชมป์เก่าเป็นพื้นฐาน	0.8
7. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	1.0
8. คิดว่าการทำอะไรที่แปลกจากคนอื่นจะมีชื่อเสียงได้ง่าย	0.6
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	
1. มีผู้สนับสนุนและส่งเสริม	0.6
2. เห็นว่ามีช่องทางในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น	0.8
3. ต้องการมีโอกาสทำงานเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาหรือครูพลศึกษา	0.6
4. เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม	1.0
5. ประสบความสำเร็จในการทดลองเล่นครั้งแรก	0.6
6. มีคนเลือกเล่นน้อย	1.0
7. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี	0.8
8. มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ	0.8

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

แรงจูงใจในการเล่นกีฬายกน้ำหนัก

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง [] หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. ชื่อ.....สกุล.....

2. วัน เดือน ปีเกิด.....

3. น้ำหนัก.....กิโลกรัม ส่วนสูง.....เซ็นติเมตร

4. สถานภาพสมรสของท่าน

[] โสด [] แต่งงาน

[] ม่าย [] หย่าร้าง

5. ที่อยู่ของท่านในปัจจุบัน.....

.....

6. ท่านเล่นกีฬายกน้ำหนักในระดับใด (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

[] โกงเรียน [] เยาวชน

[] ประชาชน [] ทีมชาติ

7. ภูมิสำเนาของท่าน

☐ ภาคเหนือ	☐ ภาคใต้
☐ ภาคกลาง	☐ ภาคตะวันออก
☐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	

8. ระดับการศึกษาของท่าน

☐ ป.6 หรือต่ำกว่า	☐ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
☐ ม.3 หรือเทียบเท่า	☐ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
☐ ม.6 หรือเทียบเท่า	☐ สูงกว่าปริญญาตรี
☐ กำลังศึกษาอยู่ที่ (โปรดระบุ).....	

9. ระดับการศึกษาของบิดามารดา

บิดา	มารดา	บิดา	มารดา
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐

10. อาชีพของบิดามารดา

บิดา	มารดา	บิดา	มารดา
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....			

11. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดารวมกัน

☐ < 4,000 บาท	☐ 7,000-8,000 บาท
☐ 4,000-5,000 บาท	☐ 8,000-9,000 บาท
☐ 5,000-6,000 บาท	☐ 9,000-10,000 บาท
☐ 6,000-7,000 บาท	☐ สูงกว่า 10,000 บาท

12. ขณะที่ท่านเล่นกีฬาว่ายน้ำหนักครั้งแรก ท่านประกอบอาชีพหรือไม่

☐ ประกอบ	☐ ไม่ประกอบ

ถ้าท่านประกอบอาชีพ ประกอบอาชีพอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

☐ รับราชการ	☐ รับจ้าง
☐ รัฐวิสาหกิจ	☐ ค้าขาย
☐ บริษัท	☐ เกษตรกรรม
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)	

13. บิดามารดาของท่านเคยเป็นนักกีฬาหรือไม่

บิดา	มารดา	บิดา	มารดา
☐	☐	☐	☐
เคยเป็น	ไม่เคยเป็น	เคยเป็น	ไม่เคยเป็น

14. ท่านเล่นกีฬาว่ายน้ำหนักมานานเท่าใด

☐ น้อยกว่า 1 ปี	☐ 1 ปี
☐ 2 ปี	☐ 3 ปี
☐ 4 ปี	☐ 5 ปี
☐ 6 ปี	☐ 7 ปี
☐ มากกว่า 7 ปี	

15. ปัจจุบันท่านประกอบอาชีพอะไร

☐ รับราชการ	☐ รับจ้าง
☐ รัฐวิสาหกิจ	☐ ค้าขาย
☐ บริษัท	☐ เกษตรกรรม
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)	
☐ ยังไม่ประกอบอาชีพ	

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความตามที่กำหนดให้ต่อไปนี้ แล้วพิจารณาว่ามีแรงจูงใจใดบ้างที่ทำให้ท่านตัดสินใจเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ในแต่ละข้อจะมีคำตอบ 4 ระดับคือ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด โดยกำหนดให้คะแนน 4 3 2 1 ตามลำดับ ถ้าท่านเลือกตอบ

มากที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนี้มากที่สุด
มาก	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนี้มาก
น้อย	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนี้น้อย
น้อยที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนี้น้อยที่สุด

ด้านความรักความถนัดและความสนใจ

ข้าพเจ้าเล่นกีฬายกน้ำหนักเพราะ.....	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
1. รักและสนใจกีฬายกน้ำหนัก.....				
2. เป็นกีฬาที่เล่นง่าย.....				
3. มีความถนัดในการยกน้ำหนักมาตั้งแต่เด็ก....				
4. เล่นกีฬายกน้ำหนักได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ....				
5. เล่นด้วยความจำเป็น.....				
6. ชอบสภาวะความเครียดที่เกิดจากการเล่น กีฬายกน้ำหนัก.....				
7. ชอบการแข่งขัน ไม่ว่าจะแข่งกับตนเอง หรือว่าแข่งกับคนอื่น.....				
8. ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬายก น้ำหนัก.....				

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

ข้าพเจ้า.....	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
1. มีความรู้สึกตื่นเต้นดีในขณะทำการแข่งขัน.....				
2. ชอบทำอะไรที่ท้าทายความสามารถ.....				
3. เชื่อว่าการเป็นนักกีฬาเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ.....				
4. เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความสามารถพิเศษ.....				
5. เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จ ในการเล่นกีฬายกน้ำหนัก.....				
6. เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่สามารถกระตุ้นให้ เป็นคนที่มีความมุ่งมั่นพยายาม และส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง.....				
7. ไม่ชอบทำอะไรตามอย่างคนอื่น.....				
8. ไม่ชอบเล่นกีฬาประเภททีม.....				

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ข้าพเจ้าเล่นกีฬายกน้ำหนักเพราะ.....	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
1. ต้องการเอาใจบิดามารดาและญาติพี่น้อง....				
2. มีผู้แนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีร่างกาย เหมาะสม.....				
3. มีผู้แนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีโอกาส ก้าวหน้า.....				
4. บิดามารดามีความภูมิใจที่ข้าพเจ้าเป็น นักกีฬายกน้ำหนัก.....				
5. มีความประทับใจในตัวผู้ฝึกสอน.....				
6. มีความนิยมชมชอบนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ และต้องการยึดเป็นแบบอย่าง.....				
7. ต้องการมีเพื่อน.....				
8. ต้องการที่จะลบคำสบประมาทของคนบางคน.....				

ด้านสุขภาพและอนามัย

ข้าพเจ้าเล่นกีฬาชนิดไหนเพราะ.....	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
1. กีฬาชนิดไหนทำให้มีร่างกายที่สมบูรณ์และ แข็งแรง.....				
2. ต้องการความสนุกสนานและความ เพลิดเพลินในการออกกำลังกาย.....				
3. ต้องการออกกำลังกายแบบแปลกๆและ ท้าทาย.....				
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธี....				
5. เคยมีร่างกายที่อ่อนแอจึงตัดสินใจเล่นเพื่อ พัฒนาร่างกาย.....				
6. อยากมีกล้ามเนื้อที่สวยงาม.....				
7. ทำให้มีสมาธิและความเชื่อมั่นในตนเอง.....				
8. ต้องการดูแลสุขภาพให้มีความสมบูรณ์ แข็งแรงอยู่เสมอ.....				

ด้านรายได้และผลประโยชน์

ข้าพเจ้าเล่นกีฬายกน้ำหนักเพราะ.....	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
1. ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง.....				
2. ต้องการได้รับเงินและสิ่งของเป็นรางวัล ตอบแทน.....				
3. ต้องการได้คะแนนดีในวิชาพลศึกษา.....				
4. เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงานให้การสนับสนุน..				
5. เห็นว่าเป็นกีฬาที่ไม่สิ้นเปลือง.....				
6. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการ ไปแข่งขัน.....				
7. สถานที่ฝึกซ้อมอยู่ใกล้บ้านจึงสะดวกต่อการ ฝึกซ้อม.....				
8. มีอุปกรณ์ในการออกกำลังกายให้เล่นเล่น มากขึ้น.....				

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ข้าพเจ้าเล่นกีฬาจนน้ำหนักเพราะ.....	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
1. อยากได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ และ อยากเป็นผู้มีเกียรติในวงสังคม.....				
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง...				
3. สามารถทำชื่อเสียง ให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูล และประเทศชาติ.....				
4. มีโอกาสเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติได้ง่าย..				
5. อยากได้รับสิทธิพิเศษต่างๆในการเข้าร่วม กิจกรรมในสังคม.....				
6. มองเห็นโอกาสที่จะชนะ โดยใช้สถิติของ แชมป์เก่าเป็นพื้นฐาน.....				
7. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย.....				
8. คิดว่าการทำอะไรที่แปลกจากคนอื่นจะมี ชื่อเสียงได้ง่าย.....				

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

ข้าพเจ้าเล่นกีฬาจนน้ำหนักร่วงเพราะ.....	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
1. มีผู้สนับสนุนและส่งเสริม.....				
2. เห็นว่ามีช่องทางในการเรียนต่อในระดับ ที่สูงขึ้น.....				
3. ต้องการมีโอกาสทำงานเกี่ยวกับการเป็น ผู้ฝึกสอนกีฬาหรือครูพลศึกษา.....				
4. เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม.....				
5. ประสบความสำเร็จในการทดลองเล่น ครั้งแรก.....				
6. มีคนเลือกเล่นน้อย.....				
7. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี....				
8. มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ.....				

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นามสกุล	นายต๋นัย ยาทอม
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 17 เดือนตุลาคม พุทธศักราช 2504
สถานที่เกิด	เขตพระโขนง จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	32/19 หมู่ที่ 3 แขวงหนองบอน เขตประเวศ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนมัธยมสังคีตวิทยา กรุงเทพมหานคร แขวงคูคต เขตลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี 12150
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2522	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนปทุมคงคา
พ.ศ. 2526	ครูศาสตรบัณฑิต จากวิทยาลัยครูจันทระเกษม
พ.ศ. 2538	การศึกษามหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำหนักของนักกีฬาหญิง

บทคัดย่อ

ของ

ตนัย ยาหอม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

กันยายน 2538

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายกน้ำหนักหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬายกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศไทยส่งเข้าร่วมแข่งขัน ประจำปี พ.ศ.2537 เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน 70 คน ระดับประชาชน 82 คน และระดับทีมชาติ 9 คน รวมทั้งสิ้น 161 คน ซึ่งได้มาโดยการเจาะจงเลือก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับเยาวชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้านตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้านตามลำดับ คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง
2. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับประชาชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้านตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้านตามลำดับคือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ
3. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงทีมชาติมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย 1 ด้านคือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

MOTIVATION INFLUENCING THE WEIGHTLIFTING SELECTION
OF FEMALE ATHLETES

AN ABSTRACT

BY

DANAI YAHOM

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

September 1995

The purpose of this study was to investigate the motivation influencing the weightlifting selection of female athletes.

The subjects were purposively sampled from the weightlifting female athletes who participated in competition weightlifting in 1994. The 161 questionnaires were sent to the subjects, which separated into 70 youth weightlifting athletes, 82 open weightlifting athletes and 9 national team weightlifting athletes. The data were then statistically analyzed in term of percentage, mean and standard deviation. The finding could be summarized as follow :

1. The youth weightlifting athletes have " high " level of motivation in four sequence aspects as follow ; relating to health, personal opinions, the opportunity to get advance in the future and personal relationship. There are three aspects of a " few " level of motivation ; the benifit and income, personal preference aptitudes and interests, and honor and prestige.

2. The open weightlifting athletes have " high : level of motivation in four sequence aspects as follow ; relating to health, personal opinions, personal relationship, and the opportunity to get advance in the future. There are three aspects of a " few " level of motivation ; honor and prestige, the benefit and income, and personal preference aptitudes and interests.

3. The national team weightlifting athletes have " high " level of motivation in six sequence aspects as follow ; relating to health, personal opinions, honor and prestige, the opportunity to get advance in the future, the benefit and income, and personal relationship. There is only one aspect of a " few " level of motivation that is personal preference aptitudes and interests.